

HVORDAN KAN JEG SEIRE?

La oss bøye våre hoder i bønn.

Vår Far, vi takker Deg denne formiddagen for denne flotte samlings-stunden igjen, og for å åpne opp Herrens Ord og legge Det her fremfor oss. Og—og med bønn nå, om at Den Hellige Ånd må ta det som er Gud og gi Det til oss, slik at vi kan forlate dette tilbedelses-stedet i dag med lykkelige hjerter fulle av glede. Ser Din mektige utfrielses-kraft, Herre, hvordan den utfrir de bundne og setter dem fri, gjør kjent for oss “tingene som var og som er og skal komme.” Og vi bare takker Deg for disse tingene.

² Vi ber om at Du må velsigne oss idet vi studerer Ditt Ord nå sammen. Og når vi drar, må det bli sagt i våre hjerter idet vi går langs veien: “Våre hjerter brant i oss da Han, Den Hellige Ånd talte til oss mens vi var på veien.”

³ Velsign enhver forkynner i dag, overalt, Dine tjenere som står for Dette, Din Sannhet. Besvar deres bønner for de syke. Helbred de syke kroppene til de som lider.

⁴ Herre, vi ber om at Du må gå ut blant folket og søke ut den forutbestemte sæden der ute, Herre, og vekk den opp på en eller annen måte slik at Lyset vil falle på stien, Herre. For vi tror at det begynner å bli sent, solen synker raskt i vest, og snarlig vil det bli at “tid skal ikke være mer.” Tid og Evighet vil knyttes sammen når Gud og Hans folk knyttes sammen. Og vi ber, Gud, at på den tiden, at vi må være blant de som vil bli knyttet sammen med Kristus som kalles Hans Brud.

Hjelp oss i dag idet vi forbereder oss, uten å vite hva morgendagen innebærer, men vi er klare for å ta imot hva som helst Herre, så langt vi vet som Du har for oss. Vi er klare til å ta imot Det. Vi ber om denne velsignelsen til Guds ære i Jesu Kristi Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

⁵ Jeg ble virkelig glad denne formiddagen da jeg gikk inn og så at folket samlet seg sammen for Herrens tjeneste. Og vi kommer med en kunngjøring nå for i kveld. Det vil bli et helbredelsesmøte i kveld. Vi vil be for de syke i kveld. For bare en liten stund siden, de . . .

⁶ Idet jeg kom inn, fortalte Billy, sønnen min meg, sa: “Det er en—en herre her, det er bare en fattig mann som har kjørt langveis fra.” Og sa: “Jeg—jeg plasserte ham i rommet pappa.”

⁷ Jeg—jeg kom hjem sent i går kveld, og—og fikk ikke satt meg så mye inn i søndagsskole-emnet som jeg skulle tale over denne formiddagen. Derfor tok jeg fram noen små notater som jeg snappet opp fra noe jeg hørte en annen broder si og tok en tekst

fra det, for liksom å ha en søndagskole-time denne formiddagen; og mens vi forbereder oss, gjør oss klare for kveldsmøtet.

⁸ Og Billy sa: “Det er en mann der inne som er syk.” Sa: “Jeg—jeg—jeg håper du vil gå innom og se til ham.” Så, jeg gikk inn i rommet nå nettopp. Og en broder på omtrent min alder og hans kone satt der inne. Og Den Hellige Ånd kom ned iblant oss i rommet nå nettopp.

⁹ Bare tenk, bare nevnte helbredelsesmøte, og der var Han. Skjønner? Og Han fortalte denne broderen alt om hva han hadde gjort, og hva han hadde drevet med, og hva som forårsaket problemet hans, og hvor han kom fra og alt om ham. Og det hang en stor mørk skygge i rommet. Så begynte det å bli lysere, lysere, lysere og lysere, så tok Den Hellige Ånd kontroll.

¹⁰ Jeg tror mannen er i . . . et sted bak her nå. Han og hans kone kan kanskje ikke komme inn i bygningen, men de sa at de uansett skulle bli på møtet. De kom fra området i nærheten av Yakima, Washington og kjørte inn. Og han er en forkynner av Evangeliet.

Men bare å se Guds nåde der! Der, mannen hadde vært på institusjoner og fått behandlinger og slikt. Den Hellige Ånd åpenbarte alt dette. Når legene hadde prøvd hardt på å gjøre alt som de kunne, kanskje, for mannen, men det trengtes bare den bestemte lille berøringen fra Gud for å snu situasjonen. Sjokkbehandlinger er helt i orden, men det er liksom det vi kaller “et skudd i blinde,” vet dere. Du, det kan gjøre deg verre, skjønner du, for du vil glemme alt du noen gang visste, når de putter den medisinen i deg. Takk Herren Gud, for Hans nåde og barmhjertighet! Og til og med før jeg ba for ham, var det allerede over. Skjønner? Det trengtes bare det bestemte noe fra Gud, den bestemte berøringen for å gjøre det.

Jeg burde ikke si dette. Ja. Jeg kikket utover, og ser mannen nå. Vel, jeg visste ikke om du ville rekke det i dag eller ikke.

¹¹ Nede i det området der jeg har bodd denne uken. Jeg—jeg—jeg elsker vennene mine der nede. Det var en liten ferie før disse store møtene, ser dere. Og jeg kom hjem for å dra ned dit og dra ut på ekornjakt med disse brødrene. Og denne familien, familiene, rettere sagt, som jeg bor hos der nede er virkelig elskverdige mennesker. Og mannen, en ekte broder, venner er de.

Og en av dem har stor sans for—for jakthunder. Og han har en inngjerding full av dem der oppe. Og—og jeg så den skjønneste lille hund der nede, en liten tass, var det jeg kaller omtrent “en halv hund høy og to hunder lang,” vet dere, som—som løp rundt huset der. Og jeg tenkte, “Du store, Joe ville ha likt å ha en som det!”

¹² Og, selvfølgelig, ute i Arizona, kunne ikke bruke den. Den ville ha gått i kaktusen og det ville vært slutten for den. Så da sa jeg også: “Du kan ikke ha den med. De bruker ikke hunder der inne i den delen av landet. Fordi, de, vel, de kan ganske enkelt

ikke bruke dem. De ville . . . også, været, forholdene i landet med kaktus, og de ville blitt drept.” Og så, sant, en hund der ute, en—en ulv eller noe ville kanskje drept den, uansett, hvis den hadde gått ut.

¹³ Så da sa denne mannen til meg: “Du kan bare få den.” Men jeg—jeg kunne ikke ta imot den. Jeg—jeg satte pris på det. Fikk greie på at det var én av favoritt-hundene hans.

¹⁴ Og denne mannen har en elskverdig liten kone og små barn. Og her om dagen begynte hun å rygge ut med bilen hans, og hun hadde denne Oldsmobile-bilen. Og den lille hunden er bare omtrent så lang, bare en valp. Og hun kjørte rett over ham. Denne Oldsmobile-bilen kjørte rett over den lille hunden på ryggen dens her, og mosa den ned der steinene i oppkjørselen bare hadde presset seg inn i den lille magen her nede, vet dere. Og—den lille kona, istedenfor å kjøre den lille hunden bort til dyrlegen . . . Selvfølgelig, ville dyrlegen bare ha bedøvet den der og da og avlivet den. Skjønner?

Det var en annen ung mann sammen med meg. Og så snart han kom opp dit, sa: “Hvis det var min hund, ville jeg skutt den.” Sa: “Det er alt. La den lide på den måten?”

¹⁵ Jeg sa: “Vel, la oss ikke skyte den.” Jeg sa: “La oss vente en liten stund.”

Jeg fikk alle bort og gikk og ba for den. Den lille hunden fulgte meg opp på gårdsplassen. Og han, [Forsamlingen fryder seg—Red.] ja, han . . . Skjønner? “Hva enn dere begjærer når dere ber, tro at dere mottar det; så skal dere få det, bli gitt dere.” “Hva enn.” Det er vår Herre Gud. Er det ikke? [Forsamlingen sier: “Amen.”] Han er—Han er fantastisk og underfull. Og vi elsker Ham virkelig denne formiddagen og venter på Ham med visshet.

¹⁶ Så her om dagen, et—et gammelt par, moren og faren til et veldig fint medlem av denne—denne forsamlingen av troende. Og moren er, åh, jeg antar hun nærmer seg hundre og faren også. Og i omtrent tolv år har denne mannen ikke beveget seg; på sin rygg, bare ligget rett ut. Eller kan ikke ligge på siden eller noe. Ligget der i tolv år. Bare alderdom! Og moren er nå omtrent på hans alder antar jeg, et sted i nærheten av hundre, en stakkars gammel dame som nesten har mistet sin mentale kontroll. Hun tror at noen tar alt hun har.

Og jeg kikket på . . . over bordet, på oss alle sammen, unge og gamle som satt der. Og jeg sa: “Hvor går vi? Hva gjør vi?” Og damen som jeg bodde hos da, det var hennes mor og far. Og jeg sa: “Du er på vei dit også. Helt riktig, hver og en av oss.” Skjønner?

¹⁷ Bare tenk på det bare et øyeblikk, før vi begynner vår undervisning. Det er dit du er på vei. Hva strever du for? For at du kan leve. Hva lever du for? For at du kan dø. Ville det ikke vært høyst uklokt hvis vi ikke tok imot Guds tilveiebringelse for Evig Liv? Hva kunne vi tenke på? Hva—hva kunne være i

tankene våre, som ville trekke oppmerksomheten vår fra . . . til noe som helst? Hva om du eide hundre millioner dollar, og du eide staten Indiana eller hvilken som helst annen stat eller til og med nasjonen eller for ikke å snakke om hele verden?

Lever du lenge nok, er du også nødt til å komme til det. Skjønner? Og konstant, dag for dag, hver gang hjertet ditt slår, går du rett mot det. Skjønner? Du, det er ingen vinning for deg. Du er på den tapende siden, og, du, du er nødt til å tape. Men husk løftet, at “Den som mister sitt liv for Min skyld skal finne det.” Nå, hva kunne vært en større rikdom å finne enn Livet, selv om du oppdaget at hele verden var din? Men hvis du—hvis du finner Livet, har du funnet det største som kan bli funnet. Jeg ønsker å . . .

¹⁸ Kikket til venstre for meg og så igjen, akkurat nå, et annet trofé av Herrens nåde. For rundt noen uker siden fikk jeg en telefon. Og et elskverdig medlem av denne menigheten eller dette legemet . . . Jeg ønsker ikke så mye å kalle dette en menighet. Jeg—jeg ønsker å kalle dette, det . . .

Som da jeg snakket med noen mennesker, og de sa: “Vel, hvilken menighet tilhører du?”

Jeg sa: “Jeg tilhører ikke . . .”

“Hvilken denominasjon tilhører du?”

Jeg sa: “Ingen.”

Sa: “Vel, hva tilhører du?”

Jeg sa: “Et Rike.”

¹⁹ Et Rike! “Og ved én Ånd er vi døpt inn i det Riket.” Ved én Ånd, alle, inn i dette Riket! Jesus sa: “Be: ‘Ditt Rike komme. Din vilje skje på jorden, som i Himmelen.’” Nå, Han stod en dag fremfor Forklarelsens Berg, Han sa: “Sannelig sier Jeg dere, at noen som står her, skal ikke smake døden før de ser Riket komme i kraft.” Det var vist på forhånd, slik vi har gjennomgått det, Forklarelsens Berg. Og Bibelen sier: “Guds Rike er inni dere.” Så, dette er et Kongerike-folk som bekjenner at dette ikke er deres hjem. Dette er ikke vårt hjem. Vi ser etter Kongens Komme for å etablere Riket.

²⁰ Jeg ble budsendt til et nødstilfelle, vedrørende en—en gammel broder som har vært som en pappa for meg. Og han . . . Jeg hadde ikke kjent ham veldig lenge, men jeg husker dagen da jeg tok ham med inn hit for vanndåp. Og mannen blir snart nitti-en år gammel. Og hans elskverdige kone ringte meg, og hun er en sykepleier, sa: “Han fikk en total hjertesvikt.” I tillegg til det fikk han . . . Åh, jeg kommer . . . kan ikke komme på navnet. Hjeriteinfarkt. [En søster sier: “Koronar.”—Red.] Koronar hjeriteinfarkt. Takk. Koronar hjeriteinfarkt og en total hjertesvikt. Legen ga intet håp i det hele tatt. Og mannen var døende, og han sendte bud på meg.

²¹ Og jeg satte meg inn i den lille gamle Fornden min, og begynte på veien til Ohio så raskt jeg kunne. Og jeg visste ikke at ett av hjulene mine var ute av kurs, hjulet ble flerret av. Og så da jeg . . . kom opp dit. Kom ut fra en bensinstasjon rundt klokken elleve. Jeg var bekymret for ham. Jeg—jeg elsker ham. Og jeg vet, om—om det fortsetter videre, og Herren drøyer, ja, før eller siden må vi gi slipp på hverandre.

²² Men, det vil ikke være til hinder for Borttrykkelsen, ser dere. Skjønner? Nei. De kommer først, da. De er privilegerte som er gått bort. De kommer først. Skjønner? Skjønner? “Vi som er i live og blir igjen til Herrens Komme, vil ikke hindre eller komme i veien for de som er sovnet inn. Guds trompet skal lyde; de døde i Kristus skal oppstå først. Deretter når våre øyne får se våre kjære, så vil vi bli forvandlet i ett nu, på et øyeblikk, og med dem skal vi bli rykket opp sammen.” Skjønner? De som går først er privilegerte fremfor de som lever.

²³ Idet jeg gikk ut fra stasjonen, nøyaktig klokken elleve, sa Den Hellige Ånd til meg: “Vær ikke bekymret for ham. Du vil håndhilse på ham på gaten igjen og han vil komme til menigheten,” nitti-en år gammel døende mann.

Da jeg møtte hans kone og hans kjære på sykehuset i Lima, fortalte de meg om tilstanden hans. Gikk inn, kikket på ham der inne. Han sa: “Men det var noe underlig ved ham.” Sa: “Han—han begynte å forandre seg til det bedre klokken elleve.” Vel, og jeg ville . . . Herren hadde vist de menneskene så mange ting, de visste at jeg ikke bare sa det. Fordi de sa det til meg først: “Han begynte å forandre seg.” De visste at jeg ville fortelle dem sannheten.

²⁴ Så, sist søndag, idet jeg gikk inn på Blue Boar Cafeteria i Louisville, der jeg tror omtrent åtti prosent av denne forsamlingen samler seg på søndag ettermiddag for å spise, hvem så jeg komme nedover gaten? Jeg sier dere, hjertet mitt skalv da jeg så vår broder Dauch komme nedover gaten, nøyaktig det Han fortalte meg. Jeg håndhilste på ham på—på gaten.

²⁵ Så kom jeg—jeg tilbake hit sist søndag kveld og talte over emnet om foreningen, om *Foreningen av tidens tegn*. Så . . . Og da ble det oppfylt, nøyaktig det Han sa. Og her sitter han i menigheten i dag, rett her ved siden av oss, som et trofé på Guds nåde. Da jeg håndhilste på ham under teltet, oksygenteltet han var under, sa jeg: “Broder Dauch, du vil bli helt frisk. Jeg vil se deg i menigheten igjen. Det, det er SÅ SIER HERREN.” Skjønner? Her sitter han i menigheten, rett her nå, broder Dauch.

²⁶ Hvis jeg ikke tar feil, forkynneren jeg snakket om for en liten stund siden, Den Hellige Ånd kom inn og åpenbarte alle disse tingene; fortalte ham hvordan det skjedde og fortalte ham hva han hadde gjort. Hvordan det skjedde, hvordan det fant sted, alt

som har skjedd siden da, til og med om hvordan familien hans er og alt om den. Og fortalte ham, at: “Det er over.” Og forkynneren sitter rett her borte på høyre side. Vil du bare løfte opp din hånd, sir? Der, han og hans kone, helt riktig, akkurat nå.

Her sitter broder Dauch rett her nå. Åh, du!

27 Er Han ikke underfull? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] “De tingene som var, som er og skal skje.” En, to, tre vitner. “De tingene som var, hva du har gjort; de tingene som skjer nå; og de tingene som vil skje.” Og hver gang, helt riktig, nøyaktig på Ordet. Det er bare Gud som kan gjøre det. Åh! Er vi ikke virkelig glade for disse tingene? [“Amen.”]

28 Nå, grunnen til at jeg bare brukte litt ekstra tid, Billy måtte gå og hente sin kone og baby. Og han sa: “Pappa, ikke begynn å forkynne før jeg kommer tilbake.” Så, jeg—jeg tror han er tilbake nå. Og jeg bør ha såpass mye tid, i alle fall. Og jeg prøver å komme bort fra disse belastningene på fire timer som jeg utsetter dere alle for her, og gjøre det til tretti-fem, førti minutter, ser dere, og prøver å overholde det.

29 Nå, jeg ble kommentert en gang i Chicago. Jeg fikk det til tretti minutter eller noe, tretti-fem minutter. Og sist søndag kveld var bare førti-fem minutter. Billy sa: “Du kommer deg virkelig, pappa. Jeg er nesten litt stolt av deg for det.”

30 Vel, kanskje denne formiddagen for å gjøre det litt søndagskole-lignende, vil jeg ikke holde dere for lenge. Deretter kan dere gå ut og ta lunsj, og be og komme tilbake i kveld for helbredelsesmøter. Vi kommer til å danne en bønnekø i kveld og be for de syke.

31 Nå, hvis dere kjenner noen folk i nærheten noe sted, som er syke og ønsker å bli bedt for, så ta dem med hit i kveld. Skjønner? Hvis du må bringe dem, uansett, få dem hit. Skjønner? Det er hovedsaken å få dem hit i kveld. Vi møtes alle sammen. På den måten. . . Det er vanskelig å gå på sykebesøk, gå fra sted til sted; da utelater man noen, og det blir såre følelser. Men hvis jeg kan få dem alle på ett sted, så kunne jeg be for dem. Nå, hvis dere vil. . . Hvis folket ønsker å bli bedt for, de. . . Du sier: “Vil de?” Åh, ja visst. De vil bli bedt for. Bring dem bare inn. Om Herren vil, vil vi være her, og be for alle sammen. For jeg føler at det tredje rykk begynner å bevege seg, forstår dere, inni—inni meg. Og jeg—jeg—jeg ønsker å be for alle sammen.

32 La oss nå denne formiddagen gå til et velkjent gammelt Skriftsted, som jeg på en måte plukket opp i en fart i går kveld da jeg var skikkelig trøtt, og skrev ned noen flere Skriftsteder til å ta sammen med det. Og fikk det så og si gratis. Jeg hørte en broder en gang bruke denne teksten. Og jeg tenkte. . . Jeg skrev det ned. Jeg tenkte, “Vel, jeg tror jeg vil skrive det ned for det kan komme godt med.”

Mange ganger gjør vi det. Jeg legger merke til mange av dere her hadde et stykke papir. Og en forkynner kan si noe, og så vil du—vil du treffe det punktet, noe vil treffe inni deg. Og så hvis Den Hellige Ånd gjør det, så vil du begynne å bygge fra nettopp det punktet rett der, et budskap for Herren. Og det er helt i orden. Jeg har lagt merke til i møter hvor enn man går, predikanter og folk som noterer det ned. Det er helt i orden. Vi—vi er her, det er derfor vi er her, er for å prøve å hjelpe hverandre langs disse veiene.

³³ Og la oss nå slå opp i Åpenbaringen det 3. kapitlet, i menighetstidene, repetere en menighetstid. Men nå er vi . . . vi . . . der. Ja. Jeg kunne ta denne ene teksten, og med Den Hellige Ånd forkynne over Den i hundre år og aldri få ut det som er i Den. Fordi, i denne ene teksten, slik som alle andre tekster i Bibelen, er Det hele knyttet sammen.

Og jeg ønsker å ta emnet mitt denne formiddagen om dette: *Hvordan kan jeg seire?* Nå, jeg valgte dette fordi at jeg tror at det er en tid da vi aldri skulle la vekkelsens Ånd dø. Vi er nødt til å holde oss i vekkelse, stadig gjenopplivet hver dag. Paulus sa han måtte “dø hver dag slik at Kristus kunne leve.” Og vi må aldri la den vekkelsen dø inni oss.

Nå, Åpenbaringen det 3. kapitlet og begynner med det 21. verset, leser vi dette.

Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg i min trone, slik jeg . . . seire og satt meg med min Far i hans trone.

Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene.

³⁴ La dere merke til ordningen av det? Skjønner? “Sitte med Meg i Min trone,” ikke “på Min trone.” “I Min trone,” det er i Hans domene. Skjønner? Og der, slik—slik Kristus er Herskeren, tronens Hersker på denne tiden over hele Guds domene, slik vil Menigheten være sammen med Ham, Bruden være sammen med Ham, i Hans trone, i hele domenet. Skjønner? Ikke “på Min trone,” men, “i Min trone,” ser dere, der Hans domene strekker seg. En trone er over et domene, og—og et domene når seg bare så langt som dets grenser går. Og dette er fra Evighet til Evighet. Bare tenk på det!

³⁵ Nå, idet vi studerer dette, hensikten min med dette er ikke bare å komme hit for å—å ha fellesskap med dere. Hvilket jeg elsker å ha det. Men hvis—hvis jeg hadde en mulighet for å gjøre det, ville jeg kommet hjem til dere, og håndhilst på dere og snakket med dere, og satt meg ned, spist middag med dere; og satt meg ned under skyggetreet og snakket og hatt fellesskap en stund.

Men når vi kommer hit, er vi her for én spesiell hensikt. Dette er huset for irrettesettelse. Dette er tronen. Dette er Guds trone,

og dom går ut fra Guds hus. Og det er her vi kommer sammen, samles i kjærlighet med hverandre, som bare kristne kan elske. Men, her inne, er vi—er vi under et—et—et—et lederskap av Den Hellige Ånd. Den Hellige Ånd er iblant oss. Og vi er her for å bli . . . gjøre regnskap iblant oss for å se hvor vi kommer til kort, våre mangler, og hvordan vi kan komme fra der vi skulle være over til der vi burde være nå; der vi er, og der vi burde være. Og det er derfor vi studerer. Forkynnere studerer de stedene for folket sitt. Når de ser folket, behovene, så begynner de med det.

³⁶ Nå, snart, jeg syns menigheten kanskje bare skulle ta et lite steg høyere på dette tidspunktet. Jeg regner ikke med å gjøre det denne formiddagen, å vise disse tingene. Men jeg—jeg tror, om kort tid, om Herren vil, før vi taler over Trompetene, ønsker jeg å—å—å gi Menigheten bare noe som—som dere burde vite, tror jeg nå.

³⁷ Og nå taler vi over dette, “å seire.” Ordet *seire*, selvfølgelig, dere vet hva det betyr. Du må ha noe å seire over. Og denne menighetstiden som Den Hellige Ånd talte om her i Laodikea Menighetstid, slik vi nettopp har gått gjennom den, trengte en irttesettelse. Laodikea måtte bli irttesatt på grunn av sin—sin likegyldighet mot Kristus. Den hadde satt Kristus på utsiden, i—i deres tidsalder. Og Kristus var på utsiden og prøvde å komme tilbake på innsiden. Det er kjærlighet. Etter at Han hadde blitt satt på utsiden av Sitt Eget hus, prøvde Han å komme inn igjen og sa: “Den som åpner døren, ham vil Jeg komme inn til.” Skjønner? Menigheten selv, i sin helhet, hadde satt Ham på utsiden.

³⁸ Men legg nå merke til. Hans kall her er ikke bare til menigheten. “Den som seirer.” Skjønner? Ikke menigheten; det hadde vært hun, ser dere, menighets-legemet. Men det er “den som seirer,” individet som seirer nå.

³⁹ Og Laodikea fikk som fortjent. Nå ser vi da, og vet at dette er Laodikea Menighetstid, og vet at denne tidsalderen trengte en skarp irttesettelse fra Gud. Den trengte en skarp irttesettelse. Og når presteskaperet vårt blir så svakt og sløvt som en gammel bestefar mot barnebarna sine, hva enn de gjør er perfekt. Og de er . . .

⁴⁰ Det er blitt sagt så mye, at Gud er slik en god Gud, at de prøver å gjøre Gud til en stor, sløv bestefar. Ser dere? Men Han er ikke det. Han er en Far, og en Far av rettferdighet, av irttesettelse. Og kjærligheten er alltid irttesettende. Skjønner? Kjærligheten irttesetter. Uansett hvor mye det sårer, er den likevel irttesettende.

En virkelig mor vil irttesette barna sine. En virkelig far vil irttesette. Skjønner? Hvis du bare blir svak og sløv og lar det . . .

⁴¹ Jeg gikk over en gammel tømmerstokk her om dagen, ned et—et tørt elveleie eller det som kalles et dalsøkk. Og jeg hoppet opp på denne tømmerstokken. På utsiden så den fin ut, så ut som en

stor, gammel tømmerstokk av bøk. Men da jeg hoppet på den, åh, falt en stor bit av den. Den var helt råttten og falleferdig. Jeg sa: “Det er slik de kristne begynner å bli.” De har vært døde i synd og overtredelser så lenge, at de blir falleferdige. De kan ikke bære noen tyngde i det hele tatt. De—de vet ikke hva det betyr å seire. Og jeg begynte å tenke på denne teksten da. Å seire, bevare Livet i deg. Da livet gikk ut, det var det som førte tømmerstokken inn i den forfatningen. Skjønner? Og det gjorde det enda verre siden den lå i det området der vannet var.

⁴² Og så, der, ta en kristen som skal være en kristen, la Guds Liv gå fra ham, og opplevelsen, gleden ved å tjene Kristus; og er i en menighet der slike ting foregår, han råtnet dobbelt så fort, riktig, lever rett i det.

⁴³ Så, hvis vi prøver å følge Budskapet for tiden eller i det minste denne delen av Budskapet, skulle vi leve konstant i Kristi Liv. Skjønner? Fordi, hvis det ikke gjør det, du er i nærheten og kjenner til Det, disse tingene som du burde gjøre og ikke gjør det. Bibelen sier: “Den som vet det gode en bør gjøre og ikke gjør det, for ham er det synd.” Da blir du sløv, råttten, når du blir atskilt fra Guds Liv. Så, streb med alt som er i deg å holde deg i Kristi Liv, slik at du kan bære frukt.

⁴⁴ Vi ser denne tidsalderen som vi lever i. Det er en av de største tidsalderne av alle tidsalderne. Denne Laodikea Menighetstid er den største av alle menighetstidene, fordi den er enden på tiden og går over i Evigheten. Og, så, er det den mest syndige tidsalderen. Det er mer synd i denne tidsalderen enn det noen gang har vært. Og satans krefter er—er mange ganger hardere å kjempe imot enn det var i noen tidsalder. Skjønner? Her!

⁴⁵ Tilbake der i tidligere tider kunne en kristen for sin bekjennelse av å være en kirke. . . av å tilhøre Kristus, kunne bli halshogd for det. Han kunne bli drept og tatt ut av sin lidelse, og gå for å møte Gud raskt.

Men nå har fienden kommet inn i menighetens navn, og det er så forførende. Dette er den store forførelsens tid. Da Kristus sa så: “De to åndene ville være så like i de siste dager at det ville forføre selv de Utvalgte hvis det var mulig.” Skjønner? Skjønner? Skjønner? Husk, Kristus talte om et utvalgt folk for de siste dager. Skjønner? “Det ville forføre selv de Utvalgte om det var mulig.” Så likt! Folket lever slik, folk kan leve et rent, hellig liv; ikke være syndige, ekteskapsbrytere, og fyllicker, og løgnere og gamblere. De kan leve over det og fremdeles ikke med Den.

⁴⁶ Dette er Livets tidsalder, Kristi personlige Liv, hvor kjemikalienne av Hans Legeme, det som var i Ham.

Først under rettfærdiggjørelse, vanndåpen. Nummer to, under den nye Fødsel, ved Wesley helliggjørelse som renser. Og nummer tre, under dåpen i Den Hellige Ånd, som setter det helliggjorte karet inn i tjeneste. Skjønner? Ordet *helliggjøre*

betyr, det er et sammensatt gresk ord som betyr “renset og satt til side for tjeneste,” satt til side for tjeneste. Nå setter Den Hellige Ånd det i tjeneste. Skjønner?

⁴⁷ Og vi legger merke til, “Når den urene ånd er fart ut av et menneske, vandrer den rundt på tørre steder.” Det er nøyaktig det menigheten har gjort, baptister, metodister, de som trodde på helliggjørelse. “Deretter,” sa Jesus, “kommer den urene ånden som fór ut, tilbake til dette menighets-legemet og oppdager at huset er pyntet, feid rent, lever rene, uplettede liv.” Ja vel. “Men så hvis huset ikke er fylt, bebodd, så kommer den inn med syv andre onde demoner verre enn han var, og det siste stadiet av dette stedet er syv ganger verre enn det var i begynnelsen.” Det hadde vært bedre for dem å forblitt lutheranere, enn det ville være å motta Lyset og ikke klare å følge Det. Det samme vil pinsevennene, ser dere, dere vet hva jeg mener, huset er pyntet.

⁴⁸ Som jeg snakket med noen her om dagen, sa: “De er veldig forsiktige, selv mange i hellighetsgruppene, med å ikke kalle Den Hellige Ånd, ‘Holy Ghost,’ fordi de identifiserer seg med pinsevennene når de gjør det. De sier: ‘Holy Spirit,’ ser dere, lar være å si: ‘Holy Ghost.’” Fordi pinsens vanlige folk bare kaller Den det Bibelen sier: “Holy Ghost.” Holy Spirit og Holy Ghost, hvilket er det samme. Men de er veldig forsiktige med det. De ønsker ikke å bli identifisert med disse tungetalende menneskene; og det er Den Hellige Ånd, Selv. Skjønner?

Hva skjedde så? Da fienden som gikk ut under helliggjørelse, som ble rensset ut, kom tilbake og oppdaget at huset ikke var fylt med Den Hellige Ånd, blir nå statskirken forenet med—med kirkenes forbund, med Kirkenes Verdensråd. Og det er en stat nå som forbinder den med romersk katolisisme og resten av det, og nå er det syv ganger verre enn det var da den kom ut av lutheranisme. Det er dit mennesket fører den.

⁴⁹ Og se så på Laodikea Menighetstid etter at den har mottatt Den Hellige Ånd og med kunnskapen og Guds Ånd i Seg, og så blir Guds gjerninger forkastet av den, og kaller Det “en ond gjerning.” Hva så med det? Det er der Kristus blir satt utenfor Sin Egen menighet. Skjønner? Han. . . Det viste Ham aldri i menigheten før det kom til Laodikea; og da Han kom til Laodikea, hadde Han blitt satt på utsiden av menigheten Sin, og prøvde å komme inn igjen.

⁵⁰ Nå, ser dere, rettferdiggjørelse tok Ham aldri inn. Helliggjørelse rensset bare stedet for Ham. Men da dåpen i Den Hellige Ånd kom, førte det Ham inn i folket. Og nå kaster de Ham ut, når Han begynner å vise Seg Selv, at Han er den samme i går, i dag og for evig. De kastet Ham ut fordi de hadde denominert seg og Herrens Ånd er ikke enig med denominasjonen deres. Forstår dere nå? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Slik at, de satte Ham på utsiden. “Vi vil ikke

ha noe med denne tankeoverføringen å gjøre. Det er—det er av djevelen. Det er spådomskunst. Eller . . .” Skjønner?

De forstår ikke. “Øyne, og kan ikke se; ører, og kan ikke høre.” Skjønner? Gud åpner bare øyne etter som Han vil. “Han forherder den Han forherder, Han vil, og—og—og gir Liv til de Han vil.” Det er det Skriften sier.

⁵¹ Nå, vi ser disse tidene som vi er i, dette stadiet, og vi ser hva det var. Og Den Hellige Ånd irttesetter tidsalderen som satte Ham på utsiden. Men i alt det, la dere merke til, “Til den som seirer?” [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Selv i den verdslige, onde menighetstiden, “Den som seirer.”

⁵² Vi finner her at Gud alltid har hatt noen som seirer. Han har hatt noen som seirer i hver tidsalder. Det har alltid, hver gang, i hver tidsalder som har vært på jorden, har Gud alltid hatt noen Han kunne legge Sine hender på som et vitne på jorden. Han har aldri vært uten et vitne, skjønt noen ganger bare én. Men noen seiret, nå, slik som de hellige fra gammel tid.

⁵³ Og en—en veldig fin mann, en lærd, sa etter *De syv Segl*, han sa: “Broder Branham, du som er en—en kontormann, typolog, rettere sagt,” sa: “hvordan i all verden kan du plassere Menigheten i Bortrykkelsen uten Trengselsperioden, i et bilde?” Han sa . . .

Du skjønner, hvis det er et bilde er det nødt til å være et . . . er det nødt . . . Hvis det er et motbilde, så må det være et bilde som det motbildet kommer fra. Og alt jeg sier som er sant, har et bilde. Det har et bilde. Du har en skygge. Og Bibelen sier: “De gamle ting var et skyggebilde av de nye tingene som skulle komme.”

Han sa: “Men nå tok du Det gamle testamente som et skyggebilde. Nå,” sa han, “hva vil du gjøre med denne Menigheten?”

⁵⁴ Denne mannen kommer fra en . . . En stor mann, en stor lærer som er en kjær venn av meg, veldig god mann, og han er en elskverdig broder. Jeg—jeg hadde ikke våget å si ett ord imot broderen. Jeg ville ikke det, uansett. Som—som en . . . Som en kristen, ville jeg ikke si noe imot ham. Han—han—han er ikke enig med meg i det ene emnet, men han—han er en dyrebar broder. Vi spiser sammen. Og, åh, han er ganske enkelt en flott kar. Jeg abonnerer på magasinene hans, leser artiklene hans. Og han skriver noen av mine og så videre. Og jeg har tatt mang en tekst ut fra hva jeg—jeg har lest—lest fra artiklene hans, hørt ham si. Han er en stor mann, men han—han kan ganske enkelt ikke være enig med meg. Jeg setter pris på det, på hans oppriktighet. Selv om han ikke bare er, en av disse ettergivende personene som bare må være enig i alt du sier. Han har sin egen overbevisning og han står for det. Jeg setter pris på det. Og han er en god mann. Åh, jeg—jeg er ikke en lærer eller lærd i det hele tatt, men denne mannen er både lærer og lærd.

55 Men jeg—jeg kan ikke være enig med ham, fordi jeg ser ikke det. Men det har ikke med frelsen å gjøre, det har med Herrens Komme å gjøre. Han ser for seg at Menigheten må gå gjennom Trengselsperioden for renselse. Jeg sier at Jesu Kristi Blod renses Menigheten. Skjønner? Den trenger ingen. . .

Jeg tror at menigheten går gjennom Trengselsperioden, menighets-organisasjonen, men Bruden gjør ikke det. Ville du valgt en kvinne som du måtte renses før du giftet deg med henne? Skjønner? Kristi Brud er plukket ut, og Hun er Utvalgt. Og Hun er Guds Brud, Jesu Kristi Brud.

56 Og nå sa han: “Hvordan skal du billedliggjøre det hvis Bruden går fram, går opp før Hun går gjennom Trengselsperioden?” Sa: “Jeg har Skriftsteder som viser deg at Menigheten er i Trengselsperioden.”

Jeg sa: “Bare les det Sjette Segl, det er alt, hun er rett der under Trengselsperioden. Men finner ut rett før det, at Bruden er borte. Skjønner? Hun er i Herligheten på den tiden. Hun har ingen renselse.” Skjønner?

“Den som tror på Meg har evig Liv og skal ikke komme til forømmelse eller Dommen, men har gått over fra døden til Livet.” Kristus ga løftet om at vi ikke engang ville stå for Dommen. Så frivillig tok Han min plass, slik at jeg er fullstendig fri. Når jeg er tilgitt, er jeg tilgitt. Hvordan kan Han ta meg ut fra pantelånerbutikken, få en signert kvittering, hvis. . . Hvordan kan Han være min Gjøløser og ta meg fra pantelånerbutikken og pantelåneren fremdeles sier at jeg tilhører ham? Jeg har en skriftelig erklæring, amen, ser dere, skrevet med Jesu Kristi Blod. Skjønner? Nå, i det, her er hvor vi kommer.

Han sa: “Nå, hvordan vil du få, skille den utvalgte Bruden du nå snakker om, hvordan vil du få Det til å samsvare?”

57 Jeg sa: “Helt i orden.” Jeg sa: “Her er det. Nå, i Matteus det 27. kapitlet og det 51. verset.” Hvis vi. . .

La meg bare lese det, og da ser vi—vi det tydelig. Da finner vi ut om det var skrevet eller ikke, om det er den utvalgte Bruden. Matteus, det 27. kapitlet og—og det 51. verset. Ja vel. Vi leser dette, ved korsfestelsen av vår Herre.

Og, se, forhenget i templet revnet i to fra øverst til nederst; . . .

58 Nå, det var loven. Loven endte rett der. Fordi, forhenget holdt forsamlingen fra de hellige Guds ting. Bare en salvet prest gikk inn dit, og det en gang i året. Husker dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Nå, Gud, med Sin Egen hånd, legg merke til, “fra øverst til nederst,” ikke fra nederst til øverst. Det var førti fot og noe høyt. Legg merke til, ikke fra nederst til øverst, men “fra øverst til nederst,” viste at det var gjort av Gud. Rev forhenget i

to slik at hvem som helst, hver den som vil, kan komme og ta del i Hans hellighet. Skjønner? Ja vel.

. . . fra øverst til nederst. Og jorden skalv, og fjellene revnet,

og gravene ble åpnet, og mange av de hellige som var innsøvnnet, fikk sine legemer oppreist.

Og de kom ut av gravene etter hans oppstandelse, . . . gikk inn i den hellige stad og viste seg for mange.

⁵⁹ Der er den Utvalgte, Bruden. Ikke alle av den jødiske menigheten kom fram på den tiden. Alle sammen foretok den samme ofringen. Alle sammen var under det utgytte blodet av lammet. Men det var en utvalgt Gruppe; og den utvalgte Gruppen, så snart begivenheten kom, trodde den på Det med oppriktighet. Nå kommer jeg til ordet *seire*. Nå, hold på det. Disse som virkelig hadde seiret, oppriktig hadde gjort den samme ofringen som resten av dem gjorde, men i oppriktighet seiret over tingene i verden. Da forsoningen ble korrekt gjort for dem, var de i paradiset inntil det utspilte seg på den tiden. Da den tiden kom, hadde de seiret og hvilte og sov; ser dere, “mange av legemene til de som sov i støvet,” ser dere, sov.

⁶⁰ Nå, hvis vi hadde tid, kunne vi gå tilbake til Daniel, da, Daniel, den utvalgte som hadde seiret. Og Han sa: “Forsegl Boken Daniel, for du skal hvile i din lodd. Men når Prinsen kommer, som vil stå for folket, skal du oppstå i din lodd.” Her er det. Daniel, denne Guds profet, så endetiden komme. Og Han sa: “Daniel, du vil oppstå i din lodd på den dag.” Og her var han, kom fram; ikke hele Israel, men Brude-bildet på Israel. Nå, resten av Israel kom ikke fram før den generelle oppstandelsen.

⁶¹ Og nå, ved Herren Jesu Komme, de som virkelig elsker Hans Komme, som lever for det; når Han kommer til syne på himmelen, skal Menigheten som var død i Kristus oppstå og de vil bli forvandlet på et øyeblikk. Resten av dem vil ikke vite noe om det. Husk, “Viste seg for dem i byen.” Skjønner? Bortrykkelsen vil bli på den måten. Vi vil se hverandre, og vi vil se dem. Resten av verden vil ikke se dem. De vil bli rykket bort som i en hemmelig reise. Venter på den tiden!

Vender så tilbake til jorden for det herlige Tusenårsriket, så de tusen årene. . . . “Resten av de døde levde ikke på tusen år.”

⁶² Og deretter kommer den generelle oppstandelsen fram, der, hele Israel. Og også, hør her, de tolv apostlene, de tolv patriarkene, alle var representert. Og vi har ikke kommet til det ennå. Kanskje om Herren vil, vil vi komme til det i Testamentet, hvordan murene av jaspis, og tolv steiner, tolv porter, tolv grunnvoller, alt det var representert. Her er de på tolv troner, engle-budbærerne for de tidene for å dømme de som forkastet budskapet deres. Amen. Der trer den store stunden fram. Ja.

⁶³ Hvilken dag, hvilken tid vi lever i! Hvor vi skulle sjekke opp, Menighet. Nå snakker vi om disse tingene som kommer, som vil komme. Nå, i dag, la oss gå tilbake her og se, sjekke oss selv og se om vi er rett i Troen.

⁶⁴ Nå, la oss snakke en liten stund om noen få som seiret på Noahs tid, som Jesus Kristus sa var et bilde på slik det er i dag.

Jeg skulle hatt ti minutter. Nå vil jeg bruke en halv time. Jeg har bare begynt, på første side. Jeg vil hoppe over noen av dem, hvis jeg kan. Og få det . . .

⁶⁵ På Noahs tid, bilde på i dag: Jesus henviste til det og sa: "Som det var på Noahs tid, slik vil det være i Menneskesønnens Komme. På Noahs tid, slik skal det være i Menneskesønnens Komme." Legg merke til, der var hele verden før syndfloden, kanskje med millioner av mennesker, det var åtte som seiret. Åtte mennesker seiret, som var virkelig ekte overvinnere. Det var Noahs tre sønner og konene deres og Noah og hans kone. Åtte seiret, som gikk inn i arken på den rette tid. Hvordan gjorde de det? De lyttet til Guds Ord. De ble ikke funnet på utsiden av døren. De ble funnet på innsiden av døren.

⁶⁶ Åh, mine elskede venner, ikke la den døren bli stengt. Jesus sa: "Som det var på den tiden, slik skal det være i Menneskesønnens Komme." (Takk, broder.) "Slik skal det være i Menneskesønnens Komme." Nå, det er noen som vil bli funnet på utsiden av den døren.

Mange av dem kan ha hatt gode intensjoner, og, "En dag, hvis slike ting skjer, vil vi gå inn med broder Noah, for han er en fin kar." Men, ser dere, det grep tak i kun åtte som var på innsiden.

⁶⁷ Nå, tenk hardt nå. Hvis du henger rundt og blir sløv, kom deg inn. Skynd deg raskt, for døren kan stenges når som helst.

⁶⁸ Og det har alltid vært en ark i Guds husholdning. Det var en ark på Noahs tid for å redde Hans folk. Det var en ark på lovens tid, vitnesbyrdets ark. På lovens tid fulgte de arken.

Og det er en tredje tidshusholdning nå; som Noahs tid, Lots tid og nå denne tiden. Det er en ark nå. Og den arken er ikke en denominasjon, heller ikke er det gode gjerninger som du gjør. Det er "ved én Ånd," Romerne 8:1, "er vi alle døpt inn i ett Legeme, i det Rikets domene, én Åndelig dåp." Uansett hvor god, hvor dårlig, hva enn, er du i det Riket ved—ved Hellig Ånds dåp. Skjønner? Det er den eneste måten du seirer på. Det vil si at alle som er under det utgytte Blod er overvinnere, for du kan ikke seire selv. Det er Han som seirer for deg. Du hviler.

⁶⁹ "Hvordan kan jeg vite da, broder Branham, at jeg er Der inne?" Se på hva slags liv du lever. Bare se på deg selv. Se om det bare blir levd ut av deg, automatisk. Eller må du streve og slite, ser du, da gjør du det. Men ikke prøv å gjøre det. Har du noen gang prøvd? Ja. Ikke gjør det.

⁷⁰ Akkurat som å putte en liten babys arm i et ermehull, ser du. Han er bare oppe, nede, over og alt annet. Skjønner? Han klarer ikke gjøre det. “Ta på jakken din, kjære.” Han klarer det ikke. Lille armen er oppe, nede, rundt omkring. Det kreves din stødige hånd.

Åh, hvor glad jeg er, jeg kan bare overgi min hånd til Far, si: “Herre Jesus, jeg klarer ikke komme inn Dit. Må Du hjelpe meg. Ta jakken på meg.” Jeg slutter å prøve. Bare la Ham gjøre det. Skjønner?

⁷¹ Hvis den lille babyen fortsetter å prøve, “Åh, jeg kan gjøre det. Jeg kan gjøre det.” Og han er bare overalt. Han kan ikke gjøre det.

Heller ikke kan du, heller ikke kan jeg, men hvis vi bare vil holde oss i ro og la Ham gjøre det. Bare overgi deg til Ham, “Her, Herre, her er jeg. Bare—bare la meg være ingenting. Jeg—jeg overgir meg. Putt hånden min på den rett plassen.” Det er seieren. Det er å seire.

⁷² Det du må overvinne er deg selv, din tanke, din sak og overgi deg til Ham. Han overvant for deg. Han kjenner veien; vi gjør ikke det.

⁷³ Men på Noahs tid var det åtte som seiret, og det var de som gikk inn. De var ivaretatt på innsiden.

Hør nå her, venner. Jeg tror de tar opp dette på lydbånd. Og hvis det er på fjernsyn eller ikke fje- . . . unnskyld meg, et lydbånd. Hva enn du gjør, den som lytter nå eller den som vil lytte i fremtiden, det er veldig sent, og du har gode hensikter, men kom deg på innsiden. Nå, ikke strev. “Ikke den som vil eller den som løper, men Gud.” Bare la Gud. Bare overgi deg til Ham og gå videre med en fullkommen, overbevist tro at, “Det Gud har lovet er Han i stand til å utføre.” Ikke bli medlem av en denominasjon, en annen denominasjon, løpe etter *dette*, *det* eller *hint* og prøve *dette*. Bare overgi deg til Gud og vandre med Ham, fredfull, rolig, ikke forstyrret. Bare fortsett å vandre med Ham. Det er riktig.

⁷⁴ Det var det jeg fortalte broderen vår som nettopp hadde hatt sammenbruddet. Skjønner? “Bare overgi deg til Ham. Han er her, Han Som visste hva du hadde gjort, og hva som fikk deg til å være og gjøre på *denne* måten og alt det. Han vet alt om deg, og nå har Han bare fortalt deg tilbake nøyaktig hva du skal gjøre. Nå,” sa jeg, “det eneste du må gjøre er bare å gå å gjøre det. Det er, glemme alt om fortiden, vandre, leve for fremtiden i Guds Herlighet og Nærvær.”

Åtte som seiret.

⁷⁵ På Daniels tid var det fire som seiret som kunne bestå testen med ilden og løven.

Nå, vi må regne med å bli testet. Det er en god lærepenge for min—min—min broder bak der også. “Den som kommer til

Gud må først bli testet.” Testet (hva?) med Ordet. Det er Guds test. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] “Den som kommer til Gud må bli testet.” Det viser bare et ekte barn, da, ser dere, bli testet. Og når testen kommer. . . Du kan ikke seire uten at det er gitt deg en test. Og når testen er gitt, er det for å se om du kan seire eller ikke. Og Jesus sa: “Til den som seirer,” testen. Testen er det største som noen gang har skjedd med deg. Jeg tror det er skrevet i Skriften, Peter sa at: “Prøvelsene våre er verdt mer for oss enn kostbart gull.” Det er en teste-tid. Det er ett godt bevis for oss at Gud er med oss når vi blir testet, for alle Guds barn blir testet og prøvd.

⁷⁶ Og Daniel, en mann, en profet; Sadrak, Mesak og Abednego. Daniel var profeten; og det var størrelsen på Menigheten på den tiden, jeg mener, Bruden. Det var mange menigheter, rundt to millioner av dem som dro ned dit. Men det var. . . Det var tallet på de som seiret. Og disse som seiret ble satt på prøven. Og enhver som seirer må bli satt på prøven. Og da de sa: “Dere må ta tilbake det Ordet sier eller bli kastet i ildovnen,” avviste de alt utenom Ordet.

⁷⁷ Og da det ble gitt Daniel en test, at han skulle ta tilbake det Ordet sa om at de skulle vende seg mot templet, slik Salomo ba, og Han ville utfri dem fra alle ting. Gud ville høre fra Himmelen hvis de stod. . . så mot templet og ba. Og sa: “Hvis noen ber i løpet av disse dagene. . . Og vi er Medio-Persere, som ikke kan forandre eller endre våre lover. Den mannen vil bli kastet i løvehulen.”

⁷⁸ De satte en snare for ham. Jeg tror den profeten visste det. Men de satte en snare for ham. Han vandret ydmykt. Da tiden kom for at han skulle be. . . Da, han visste at på hjemstedet i Jerusalem var det et brennende offer på alteret. Daniel var ikke redd for spionene. Trakk opp rullegardinene og slo vinduslemmene til side, og knelte ned på sine knær og løftet sine hender opp til Gud og ba. Hvorfor? Leve eller dø, han hadde seieren. Og, derfor så mye seier at løvene ikke kunne spise det. Han—han seiret.

⁷⁹ Det. . . Sadrak, Mesak, Abednego hadde så mye seier at løven. . . at ilden ikke kunne brenne dem. Du vet, seier er en vanskelig ting å brenne ut eller spise opp eller hva som helst. Skjønner? Så, de, de hadde den.

⁸⁰ Jeg kan nevne en annen skikkelse. På Lots tid, Jesus henviste til det, var det kun tre som seiret, Lot og hans to døtre. Ikke engang hans kone; seiret ikke. Hun—hun begynte. Hun er et bilde. Skulle ønske vi hadde tid. Mine tretti minutter er oppbrukt akkurat nå. Skjønner? Skjønner? Hun, hun hadde gjort rett, hun reiste.

⁸¹ Nå må jeg gi dette til dere, bare et øyeblikk. Mange av dere har reist også. Mange av dere reiste fra disse tingene for å ta

deres standpunkt, etter at dere undersøkte Det gjennom Skriften og ble klar over at Det er riktig. Dere har sett den Allmektige Guds stadfestelse; ikke av en eller annen, hva noen *sa* var en stadfestelse. Hva Bibelen sier ville skje, og her er Det og utfører det. Dere så at Det var Sannheten. Så dere har lagt i vei for å forlate Sodoma, forlate denominasjonen, forlate tingene som binder dere til en læresetning; og til å følge Kristus, ved Den Hellige Ånd som stadfester Seg Selv ved Guds skrevne Ord. Med andre ord tok dere Bibelen istedenfor læresetningen. Dere har lagt i vei for å følge.

⁸² Vel, Lots kone gjorde det samme, vet dere. Hun la i vei for å gå med Lot, følge sin ektemann, sine barn, sine kjære, men Det var ikke i hennes hjerte. Hun elsket fremdeles verden. Så det er mulig at du kan gjøre en start og fremdeles ha verden i deg. Skjønner? Hun seiret aldri. Og selv om hun var godt på vei, så overvant det henne til slutt. Hun måtte ta det ene store, lange, siste blikket. Det var der hun ble fanget. Se deg ikke engang tilbake. Ikke ha noen ønsker. Fortsett å gå. Fest ditt sinn på Golgata og fortsett å gå mot Kristus. Skjønner?

⁸³ Hun la i vei som en overvinner, men hun seiret aldri. Åh, hun forlot denominasjonen. Hun gjorde det. Hun gikk ut av Sodoma med Lot. Men hun ønsket å gå tilbake og få klippet håret sitt. Dere vet hva jeg mener. Skjønner? Hun måtte gå tilbake. Hun kunne rett og slett ikke bestå testen. Hun måtte se tilbake igjen, for å se hva resten av dem gjorde. “Åh, du vet, jeg hadde noen gode venner der nede, tross alt. Og, tross alt er dette kanskje bare en liten—liten flytting. Jeg vet ikke om det kan være rett eller ikke. Jeg—jeg har bare denne mannens ord på det, selv om han er min ektemann. Men likevel. . .” Din pastor er din ektemann åndelig talt, ser dere. “Nå, om det kunne være riktig eller ikke vet jeg ikke. Kanskje han, åpenbaringen hans ikke var riktig.”

Derfor, hvis du ikke er fullkomment overbevist, du ikke fullkomment vet at Det er Guds Ord, så—så kan du ikke gå. Skjønner? Du er nødt til å være fullstendig overgitt. Du er nødt til å vite. Ikke bare si: “Vel, jeg ser at andre gjør det. Jeg ser et tegn.”

⁸⁴ Du vet, Israel begynte, jeg kunne si det samme og bringe det inn her. De begynte to millioner sterke og endte opp med to menn. Riktig. De så Guds gjerninger. De så manifestasjonen av Ånden. De så store, mektige mirakler som ble gjort der i Egypt og alt, og la i vei. Men det—det var ikke i deres hjerte. De seiret ikke. De bare kom ut. Og Jesus sa: “Og de gikk til grunne i ørkenen” og er for Evig døde. “Hver og en av dem er døde,” det betyr Evig atskillelse. Hver og en av dem råtnet i ørkenen.

⁸⁵ Men det var to menn, Josva og Kaleb. Og da oppgjørets time kom, var hindringene så store at de så ut som gresshopper ved siden av dem. Josva ropte ut med Kaleb og sa: “Vi er mer enn i stand til å gjøre det.” Hvorfor? “Gud sa så.” Og de

var overvinnere. De overvant. Det var de som var privilegerte, ut av hele den organisasjonen av mennesker, til å føre den ekte, utvalgte Bruden inn i det lovede land. Josva og Kaleb i frontlinjene der ute, som de to generalene, ledet dem rett ned til elven og krysset elven over inn i det lovede land. Hvorfor? De trodde Ordet uansett hva.

⁸⁶ Deretter stod Datan fram. Datan, rettere sagt, stod fram og det samme gjorde Kora, og de prøvde å si: “Denne mannen prøver å sette seg over resten av oss; han er mer hellig enn resten av dem.” Etter at Gud fullstendig hadde stadfestet mannen. De sa: “Vi vil bare starte en gruppe mennesker, og vi vil danne *dette, det* eller *hint*, og vi vil danne våre organisasjoner, vi vil gjøre. . . .” Og de døde og gikk til grunne.

Men de mennene hadde Herrens Ord og de holdt seg til Det, og de gikk over.

“Ikke den som begynner; den som fullfører.” Mange begynner løpet, men det er En som fullfører det. Det vil bli mange menigheter som begynner, mange grupper av mennesker. Det vil bli én Gruppe som fullfører. Det er de som seirer.

⁸⁷ Lots tid, ja, hun måtte ta det ene store, lange blikket tilbake. “Åh, jeg forlater *Så-og-så* der nede, de fine stundene vi pleide å ha. Jeg vil aldri glemme det.” Og hun ble fanget, stengt ute, slik som det var på Noahs tid. Hun ble stengt ute uten barmhjertighet, og hun gikk til grunne. Og klumpen står der fremdeles i dag. De påstår (jeg vet ikke) at du kan bryte en bit av den, og den vil vokse ut igjen, en saltstøtte. Hvis du noen gang ser det oppsettet av *Sodoma og Gomorra*, vil du se den originale saltstøtten som stod der.

⁸⁸ Nå, det er en forskjell på en saltstøtte og en Ildstøtte. Skjønner? Du må vende deg én vei. Ja.

⁸⁹ Legg merke til på Johannes Døperens tid. På Johannes Døperens tid ble det funnet seks som hadde seiret. Alle tider har de hatt noen som seirer. På Johannes’ tid hadde de seks, det var Josef og Maria, Sakarias og Elisabeth, Simon og Anna. En mann og en kvinne, en mann og en kvinne, en mann og en kvinne; ser dere, bilde på Kristus, Menigheten; Kristus, Menigheten; Kristus, Menigheten; Kristus, Menigheten. Skjønner? Skjønner?

⁹⁰ Legg merke til det begynner fra det naturlige mennesket. Nei, Mo-. . .Josef, det naturlige mennesket, Josef, hva var han? En snekker. Deretter presten, hva var han, ser dere? En tjener i Herrens hus; Sakarias. Og fra det til Simon, en profet og en profetinne. Skjønner?. . .? . . . Rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd. Amen. Ser dere det ikke? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Fullkomment. Seks seiret. Resten av dem, de ofret sine offer og slikt, men disse var Utvalgt. De seiret.

⁹¹ Legg merke til hver menighetstid. De samme seiret da de, hver sønn fra hver menighetstid overvant fristelsen i den tidsalderen. Jeg har Skriftstedene her. Jeg tror ikke vi egentlig har tid til å gjøre det, men vi kjenner til hver enkelt av menighetstidene. Samme nå. Det er akkurat som noen som . . .

⁹² Ser dere, som jeg sa i begynnelsen, er du født beseiret. Og den fødselen kan aldri bringe deg til—til Livet, fordi du er født beseiret. Og du er i en beseiret verden, iblant beseirede mennesker, blant beseirede læresetninger, beseirede denominasjoner. Du må komme til seier på en eller annen måte.

⁹³ Det er akkurat som en lilje. Hvor er . . . En lilje, synes jeg, er en av de vakreste blomstene som finnes. Jeg er veldig glad i de store kalaliljene og tjernliljene. Jeg synes det knapt er noe så vakkert som en kjempestor tjernlilje, kaller den vannlilje. Hvordan den stråler! Nå, hvor kommer den fra? Den er et lite frø, nede på bunnen av et gjørmete, grumsete tjern. Og det lille frøet, uansett, all stråleglansen som noen gang vil skinne i den, er i den akkurat da når den er i det mudderet. Men den må streve daglig, vel vitende om at det er noe. Det er mørkt. Det er skittent. Det er gjørmete. Det er slimete. I det slimet som den lever i, likevel presser den seg vei gjennom mudderet, gjørmen og vannene, og de stillestående stedene, inntil den stikker hodet sitt over i lyset og uttrykker det som har vært skjult i den hele tiden.

⁹⁴ Jeg synes det er en som seirer, som en gang i synd en gang gjorde ting som var galt, ikke bekymrer seg for det nå. En gang gjorde ting som var galt, så, nå hvorfor kikke tilbake ned i dammen igjen? Skjønner? Se, du har . . .

⁹⁵ Gud, ved Sin forutbestemmelse, ser dere, har brakt dette frøet til liv og det presser seg, ser dere, kommer til lyset. Og nå på toppen av alt det har det seiret. Skjønner? Det uttrykker ikke seg selv *der* nede. Det kommer opp for å uttrykke seg selv.

Heller ikke gjorde du i din—din synd og utroskap og alt som du levde i. Du uttrykte ikke noe. Men det var et frø der inne, og det fikk en sjanse til å presse seg inn i Lyset. Og nå er du i Jesu Kristi Nærvær med Sønnens Lys. Det brakte ut det du egentlig var i begynnelsen. Ser du hva jeg mener? Du så Lyset. Du blomstret ut. Du åpnet ditt hjerte, og nå er du en lilje.

⁹⁶ Husker dere talen min om liljen? Pastor Lilje, hvordan den strever. “Og, skjønt den spinner ikke. Og men Salomo var ikke i all sin prakt kledd som en av disse.” Den—den—den—den—den . . . Se på den. Den er klar for å gi . . . Den tar ikke noe for seg selv. Liljen bryr seg ikke noe om seg selv. Hva gjør den? Den—den sender sin skjønnhet ut, sitt liv, slik at andre kan se. Livet dens fremviser ut, slik at andre kan se herligheten, det som er i den, som var i den i mudderet. Nå er den på toppen.

Det er en som seiret. Den overvant mudderet. Den overvant tingene i verden. Og nå gir den seg frivillig ut. Alle kan se på

den. Dens liv, du kan ikke sette en finger på det. Skjønner? Den er en virkelig overvinner. Du kan ikke si noe om den nå. Sier: “Den kom ut av mudderet.” Men den er ikke i mudderet nå. Den er over den. Amen. Du kan ikke peke tilbake på slik den var. Hva er den nå? Den er på toppen.

⁹⁷ Så kommer bien forbi og sier: “Det er en fantastisk duft. Jeg tror jeg vil gå og ta min del.”

⁹⁸ Den bare åpner opp sitt hjerte: “Kom igjen nå. Helt i orden.” Alt tar fra den. Skjønner? Den, den er en virkelig pastor. Den uttrykker Guds Herlighet. Og se hvor den kom fra. Den måtte overvinne for å gjøre det.

⁹⁹ En gang var han eller hun ung og pen, vakker. De hadde en masse fristelser å gå igjennom, men de seiret over det. Skjønner? De seiret. Nå uttrykker de Kristi virkelige skjønnet i sine liv. Legg merke til dette, uttrykker gjennom mudderet.

¹⁰⁰ Jesus ga oss forbildet hvordan gjøre det. Nå ønsker vi å vite hvordan seire. Jesus fortalte oss hvordan gjøre det. Skjønner? Ydmykhet! Bandt om Seg, tok et håndkle og vasket disiplenes føtter og tørket dem. Selve Himmelen Gud ydmyket Seg Selv.

¹⁰¹ Vi ønsker ikke å bli ydmyket. Det er grunnen til at kvinner ikke ønsker at håret deres skal vokse ut (Skjønner?); grunnen til at de ikke ønsker å kle seg som damer burde kle seg. Slik menn ikke ønsker å gjøre det, ser dere, det er det samme. De gjør ikke det. De, de blir ydmyket.

Men, Jesus, hele tiden! Se Hvem Han var. Storhet! Jeg vil si noe. Storhet ydmyker seg selv. *Stor* ydmyker seg selv. Storhet!

¹⁰² Jeg har hatt privilegiet av å få møte noen store menn. Og det er disse karene som har ekstra sett med klær, og femti cent i lommen og til å klirre med. Det er karen som tror han er noe når han ingenting er. Men jeg har stått ved siden av store menn, jeg mener store menn med fillete ermer, ermelininger. De får deg til å tro at du er den store personen. Skjønner?

Storhet er ydmykhet. Ikke glem det, Menighet. Storhet er uttrykt i ydmykhet, ikke hvor fin du kan være.

Jeg mener ikke skitten, nå. Jeg—jeg mener ydmyk i ånden. Skjønner? Jeg mener ikke bare å gå—gå ut og aldri vaske og stelle seg. Det, du skulle gjøre det. Dere vet det. Skjønner?

Men jeg snakker om ydmykhet, ekte ydmykhet, ikke noe som er påtatt. Noe som er, som er ekte ydmykhet.

¹⁰³ Jesus fortalte oss hvordan gjøre det. Han seiret. Betyr. . . *Seire* betyr å “bestå testen,” det er riktig, slik alle de gamle hellige gjorde; slik Jesus gjorde. Midt iblant alle Sine fiender bestod Han testen. Alt Han ble testet mot, Han bestod det. Selv i møte med sykdom, og Han som var Messias, Han helbredet dem. I møte med døden, brakte Han det tilbake til liv. I møte med Golgata, Sin Egen død, beseiret Han det ved å overgi Seg

Selv. Hvorfor? Ved Ordet. Sa: “Ødelegg dette Templet og Jeg vil reise det opp på tre dager.” Ordet sa så. Skjønner? Og i møte med døden, beseiret Han den. Han overvant døden. I møte med helvete, beseiret Han helvete og overvant helvete. Ja. I møte med graven, overvant Han graven. Hvordan? Alt ved Ordet og ydmykhet. Åh, du! Der er den virkelige Mannen. Der er den Ene som er ditt forbilde. Skjønner? Han beseiret alt, overvant det.

¹⁰⁴ Følg med. Fristelse var for Ham. Vet du det? Bibelen sier: “Han ble fristet på alle områder slik vi blir, men uten synd.” Han ble fristet av—av drikking. Han ble fristet av kvinner. Han ble fristet av alt man kan bli fristet av. Han ble fristet av alt slik vi er. Han var en Mann, og likevel kunne du ikke finne en plett på Ham. Ja, sir.

¹⁰⁵ *Seire* betyr “å gjenkjenne djevelen i alle hans knep.” Mange mennesker sier: “Det er ingen djevel. Det er bare en tanke.” Ikke tro på det. Det er en virkelig djevel. Han er like så virkelig som du er eller noen andre. En virkelig djevel, og du må gjenkjenne ham som virkelig. Du må vite at han er en djevel. Deretter, på samme tid som du—du gjenkjenner ham og vet at han er en djevel og at han er imot deg, så, for å seire, må du gjenkjenne at Gud i deg er større og mektigere enn han er, at den Ene som er i deg allerede har overvunnet ham. Og, ved Hans nåde, er du en som blir for sterk for ham. Amen. Det er virkelig å seire, når du gjenkjenner.

¹⁰⁶ Du ser deg tilbake, sier: “Jeg gjør *dette* og jeg gjør *det*”, så, nei, du—du, du er beseiret.

“Men det er ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden.” Da innser du at du har seiret.

Og du vet at han er en djevel. Du kan ikke si: “Jeg har en sykdom, og jeg—jeg—jeg—jeg tror ikke det er en sykdom.” Åh jo, det er en sykdom. Du har kreft, du “tror ikke at det er kreft.” Det er kreft. Det er kreft.

Men husk: “Større er Han som er i deg enn han som er i verden.” Du må innse at Den Hellige Ånd som er i deg allerede har beseiret denne tingen. Og Han er i deg og du kan seire ved Ham. Det er helt fornuftig, det er nøyaktig slik Skriften er skrevet. Å seire!

Jeg må skynde meg. Jeg har brukt førti-fem minutter nå. Jeg går virkelig på overtid nå.

¹⁰⁷ Legg merke til dette, å seire! Den Gud som er i deg er større enn den som er i ham. Verdens gud er ikke så stor som Himmelen Gud, som er i deg, noe mer enn mørke kan forbli i møte med lys.

¹⁰⁸ Nå, mørke kan ikke bestå i møte med lys. Jeg bryr meg ikke om hvor mørkt det er, lyset vil viske det ut. Det kan ikke bestå. Glory! Men ta så mye mørke du vil og prøv å stå imot lyset en gang, se hva som skjedde.

Det er den Ene som er i deg, som er Lyset. Og den som er i verden er mørke. Så, Lyset har vist seg å seire over mørket, og mennesket som er i Kristus og vet at han har overvunnet verdens ting. Amen. Det binder deg ikke mer i det hele tatt. Du er fri. "Vandre i Lyset slik Han er i Lyset, og Jesu Kristi Blod renser oss fra all synd, og vi har fellesskap med hverandre." Slik er det.

¹⁰⁹ "Han som er i dere er større enn han som er i verden." Nå, hvis du ser deg tilbake og du blir fordømt, så er du fremdeles i verden. Men hvis du lever over det, så har Han som er i deg ledet deg over mørket.

Slik som liljen er den over mudderets mørke. Den er over mørket i de grumsete vannene. Den er i lyset og reflekterer skjønnheten som var lagt ned i den før den forlot mudderet. Amen.

¹¹⁰ Nå føler jeg—jeg meg som en ropende kristen. Det som var der inne fra Gud i begynnelsen, det presset seg vei gjennom, overvant. Det overvant skallet. Det overvant mudderet. Det overvant vannene. Det overvant alt og ble en overvinner, og reflekterte skjønnheten og Herligheten fra Gud.

¹¹¹ Det er slik enhver troende gjør. Det var slik Noah gjorde. Det var slik Lot gjorde. Det var måten. Se hvilket kaos han var i. Det var slik Moses gjorde. Det var slik Josva gjorde. Det var slik Daniel gjorde. Det var slik Sadrak, Mesak gjorde. Det var slik Johannes Døperen gjorde; Sakarias, Elisabeth. Det var slik Simon, det var slik Anna, hver og en av dem gjorde. De overvant mudderet som var rundt dem og omga dem. Stakk hodet sitt over det og strålte fram Guds Herlighet. Det er hva en ekte kristen gjør.

¹¹² Husk, Jesus viste Henne hvordan det skulle gjøres. Førti dager med fristelse. Han ble fristet over det ethvert menneske noen gang kunne bli fristet, i Jesu Kristi fristelse. Følg med. Han viste oss hvordan det skulle gjøres.

Nå vil jeg avslutte om bare noen få minutter.

¹¹³ Se her. Han viste oss hvordan det skulle gjøres. Hvordan gjorde Han det? Ved Ordet. Det var slik Han gjorde det, for Han var Ordet. Og Jesus sa: "Dersom dere bor i Meg, og Mine Ord i dere," er dere tilbake til Ordet igjen, Løftes-Ordet. Hva er Løftes-Ordet til hver eneste kristen? "Større er Han som er i dere enn han som er i verden." Så hvordan seirer jeg? Ikke meg, men Ordet som er i meg. Ordet er Gud. Derfor seirer jeg over verdens ting, fordi det er Ordet i meg. "Dersom dere blir i Meg, Mine Ord i dere, så bare be om hva dere vil." Bare fortsett å press oppover. Du kommer til toppen så sikkert som noe. Skjønner? Du må komme til toppen.

¹¹⁴ Hans førti dager med prøvelse, ved Guds Ord seiret Han. Jeg ønsker å uttrykke noe her bare i noen få minutter. Satan utførte tre hoved-angrep mot Ham i den fristelsen. Følg med.

Det er alltid i treere. Ikke glem det. Skjønner? Han utførte tre hoved-angrep, fra det høyeste til det laveste. Han prøvde sitt beste å beseire Ham. Men Han var Ordet. Amen. Hva brukte Han? Seg Selv, Ordet. Satans tre hoved-angrep eller stormangrep mot Ham, men Han møtte det med Ordet. Ethvert angrep, Han kunne klare det med Ordet. Se på dette nå, fra det høyeste til det laveste.

¹¹⁵ Det første han utførte sitt angrep på, å bruke Sin store kraft. Hvilket, Han visste at Han var Ordet. Han kjente Sin posisjon. Tror dere at Han gjorde det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] "Jeg Menneskesønnen." Han kjente Sin posisjon. Og satan kom og ville at Han skulle bruke Sin Egen kraft på Seg Selv, for å skaffe Seg mat, for å skaffe mat til Seg Selv. Han var sulten. Et menneske som blir sulten, kan gjøre omtrent hva som helst. Han kan stjele, rane, tigge, låne, hva som helst. Skjønner? Han hadde behov for mat. Og satan brukte sitt første store hoved-angrep mot Ham, for å ta Hans kraft som Han hadde blitt gitt til å seire med og bruke den på Seg Selv. Han brukte den ikke på Seg Selv. Nei. Han brukte den på andre. Det er riktig. Han brukte den på andre, ikke Seg Selv. Den var ikke for Ham. Selv om Han kunne ha gjort det. Han kunne så visst ha gjort det.

¹¹⁶ Men ser dere hvordan djevelen blir? Djevelen vil at du skal adlyde ham. Han adlød bare det Faderen sa Han skulle gjøre. Det er riktig.

Han sa: "Men," satan sa, "det er skrevet, 'Han ville gi Englene befaling. . .'"

¹¹⁷ Han sa: "Ja, men det er også skrevet. . ." Skjønner? Slik er det. Skjønner? Han visste Hvem Han var. Satan gjorde. . .

Tanken går dypere enn Det som er skrevet. Skjønner? Det er inspirasjon. Kjernen er på innsiden av Det, ser dere, hva Det virkelig er.

¹¹⁸ Selv om Han kunne ha gjort det, gjorde Han det ikke. Men Han—Han brydde Seg aldri om satans tilbud.

Nå, her er en god ting. Skjønner? Noen ganger kan satan ta deg og kan gi deg et tilbud, og når du tror at du gjør Guds vilje, vil du falle for det. Ja, sir. Det kan han så visst.

¹¹⁹ Nå, la oss bare ta som våre søstre for eksempel. De er vakre. Og han kan få deg til et punkt, at du kan la håret ditt vokse ut, du innså det ikke. Det ser så pent ut på deg, og, før du vet ordet av det, begynner du å føle deg litt stor på det, litt over noe annet. Noen av dere menn, dere vet hva jeg mener. Skjønner? Og han kan ta den samme tingen og foreslå noe for deg. Det er riktig. Ser dere. Du må overvinne det.

Bare husk, du lever for Gud. Du har ett formål, og det er Jesus Kristus. Utenom det, er det ikke noe annet som teller. Det er Ham. Så, nummer to, for din familie. Deretter nummer tre, for

deg selv. Men, først for Gud; deretter for din familie; og deretter for deg. Du er nummer tre; det er veiens slutt. Sett deg selv sist; Han gjorde det.

¹²⁰ Se hva Han kunne ha gjort. Sa: “Jeg kunne påkalt Min Far, talt til Ham, Han ville straks sende Meg tolv legioner med Engler.” Når en av Dem kunne ødelegge verden. Sa: “Dersom Mitt Rike var denne verden, så ville Mine undersåtter kjempe. Men Mitt Rike er Ovenfra.” Slik er det. Skjønner? Han kunne ha gjort det, men Han gjorde det ikke. Skjønner? Selv om Han kunne ha gjort det. Han lyttet ikke til satans forslag.

¹²¹ Nå, har du hørt folk si: “Hvis—hvis du tror det—det er en Guddommelig helbreder. . . Hvis du er en Guddommelig helbreder. . . Gå og få tak i din Guddommelige helbreder. Jeg har en mann her borte, syk. Jeg vil gjerne se han helbrede ham.” Ser dere den samme djevelen? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han prøver å gi deg et forslag. Han prøver å få deg til å lytte på ham istedenfor Gud. Men en virkelig, ekte Guds tjener vil lytte og se hva Far sier først. Skjønner?

¹²² Som den lille Stads-klev-babyen, da de sendte bud over hit. Og fru Stads-klev sa: “Broder Branham, jeg ringte fra Tyskland.” Det var en amerikansk hær, med ett av deres jetfly som stod her ute på plassen, som ville fly meg til Tyskland og tilbake på en dag. Han var en feltprest. Og babyen lå der død. Og den lille moren skrek, hun sa: “Hør her!” Sa: “Jeg vet. Jeg stod rett der og så kvinnen holde den døde babyen i armene sine, som døde den morgenen. Jeg så broder Branham gå rett ut der, legge hendene på den døde babyen og den kom til liv.” Sa: “Dette er min baby, broder Branham.” Aldri vært et dødsfall i familien deres. Skjønner? Og denne lille krabaten ble syk en morgen og døde den ettermiddagen.

Her stod alle sammen rundt og ga profetier og slikt: “Babyen kommer til å stå opp” og alt mulig lignende.

¹²³ Jeg sa: “Vel, det er veldig fint, søster Stads-klev. Men la meg se hva Far sier.”

Jeg gikk ut i skogen. Og jeg ba. Kom tilbake igjen; hun hadde ringt to eller tre ganger før jeg kom tilbake neste morgen. Ingenting.

Legen sa: “Ja vel.” Sa: “Hvis det er slik, hvis du har tro som det, dame, skal vi ikke la babyen forlate sykehuset. Lar den ligge rett her. Bli du rett her med den. Det er helt i orden.”

Broder Stads-klev gikk og snakket med hær-majoren. De sa: “Ja visst. Vi vil fly ham over og bringe ham tilbake.”

¹²⁴ Og det var et fly som stod, og ventet for å frakte meg over den morgenen og bringe meg tilbake den kvelden, til Tyskland, til Heidelberg Tyskland, for oppreisningen av denne babyen. Jeg sa: “Ja visst, Gud kan gjøre det, men la oss se hva Hans vilje er.”

125 Deretter gikk jeg ut, ba hele natten. Ingenting skjedde. Kom tilbake neste morgen; ingenting skjedde. Og jeg var på vei inn i rommet. Akkurat da kikket jeg dit, og der var Lyset som hang der i døren. Sa: “Legg ikke din hånd på den. Ikke irttesett det. Det er Guds hånd.”

126 Jeg fikk henne på telefonen. Jeg sa: “Søster Stads-klev, begrav babyen din. Det er Herrens hånd. Det er Guds vilje. Noe ville skje med den babyen på veien. La den gå rett dit Gud vet hvor den er. Du vil komme til den nå. Lever den, vil du ikke kunne det. La det være slik det er nå.”

127 Den store lutherske predikanten i Tyskland skrev et brev og sa: “Hvor jeg kan sette pris på det, at broder Branham ventet på den klare avgjørelsen fra Gud, før han sa noe.”

Slik er det. Hold deg til Guds avgjørelse. Uansett hva andre sier eller hva enn det er, ikke hør på satans forslag i det hele tatt.

128 Hvis satan sier: “Nå, vanddåp, navnet til ‘Fader, Sønn . . .’” Hvis det, han i det hele tatt foreslår, la det være i fred. Gud sa annerledes. Hvis han sier: “Du er en god mann, du trenger ikke være . . . Du er en god kvinne, du trenger ikke gjøre . . .” Ikke gå med på forslaget. Hvis Ordet sier noe annet, så hold deg til Ordet uansett hva det er. Det er forbildet Jesus ga til deg og der er hoved-angrepet, ser dere, som han utførte mot Ham.

129 Så, det andre angrepet. Jeg vil skynde meg. Bare ser ut som tiden går så raskt. Det neste store angrepet var, som han utførte mot Ham, at Han ville være en viktigper.

Og hvor det treffer Guds tjenere, å være en viktigper, for å vise hva du kan gjøre. “Ære være Gud! Halleluja! Jeg er en utfrier! Jeg er så.” Skjønner? Skjønner?

130 “Kom opp hit på toppen av templet og sitt ned her.” Han fristet Ham til å gjøre det. Nå, husk, Han ble sterkt fristet til å gjøre det. Sa: “Nå, hvis Du ønsker å være noe fremfor folket, stå her oppe på dette templet, hopp ned.” Skjønner? “Jeg skal gi Deg et Skriftsted for det, fordi det er skrevet: ‘Han skal gi Englene befaling om Deg, så Du ikke noen gang skal støte foten mot en stein. Han vil bære Deg opp.’” For å gjøre Ham til en viktigper, for å vise Sin autoritet.

131 Ingen sann Guds tjener gjør noen gang det. Ser du en mann som gjør seg viktig, nesa i sky og alt som det, bare husk det er noe galt der. Nei. Gud vil ikke ha det. Jesus satte forbildet. Han kunne ha gjort det. Han kunne så visst ha gjort det, men Han gjorde det ikke. Ingen Guds tjener er en som gjør seg viktig for seg selv, for å prøve å ta Guds kraft og vise seg over noen andre.

132 Husker dere Moses gjorde det? Husker det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Gud ga ham kraft til å gjøre hva enn han ønsket; gjorde ham til en profet. Han gikk ned til Klippen, og han slo Klippen for andre gang. Det var imot Guds vilje.

Gud sa: “Tal til Klippen. Ikke slå den igjen. Du bryter med alle—alle—alle bildene her. Klippen skal bare bli slått én gang.” Men han handlet nedsettende om Ordet da han gjorde det; at Det ikke var tilstrekkelig. Ja. Ordet var det som gikk videre. Klippen var Ordet. Skjønner?

¹³³ Han, første gang slo han på Klippen og vannet kom fram. Og deretter ble de tørste igjen. Han sa: “Gå nå tilbake og tal til Klippen.” Den ble bare slått én gang. Skjønner?

“Ordets utilstrekkelighet,” Moses vitnet om det. “Ordet var ikke riktig; Han måtte bli slått igjen.”

¹³⁴ Så Moses dro ned der og slo Klippen på den måten, sa: “Kom fram!” Kom ikke fram, så han slo den igjen og sa: “Kom fram! Jeg befaler deg å komme fram.” Og vannet kom.

¹³⁵ Gud sa: “Kom opp hit. Kom hit. Du forherliget deg selv. Du tok Min kraft. Istedenfor å hellige Meg, helliget du deg selv. Nå kommer du ikke over i landet. Se over, se hvordan det så ut; men her, du kommer til å reise rett herfra.” Åh, du! Det har aldri vært en som Moses, vet dere. Nei, nei.

¹³⁶ Da han kom til dette briljeringsstuntet med Jesus, sa han: “Gå opp på templet her og hopp ned.”

¹³⁷ Han sa: “Det er skrevet,” amen, “Frist ikke Herren din Gud.” Skjønner? Han møtte ham med Ordet i det og ethvert hoved-angrep.

¹³⁸ Ingen sann tjener prøver noen gang å vise seg fram selv med—med Guds kraft. Gjør han det, mislykkes han med det samme.

¹³⁹ I det tredje store angrepet, tilbød satan å overgi dette riket til Ham. Han gjorde det. Satan sa: “Ser Du disse rikene i verden? Disse er mine. Jeg gjør med dem hva enn jeg vil. Jeg vil overgi dem til Deg.”

Men, dere husker, han prøvde å få Ham til å overgi det uten korset. Hvis Han gjorde det, ville vi vært fortapt. Han kunne ha tatt riket. Men Han måtte følge. . . Han måtte komme tilbake. Han var fristet til å gjøre det, nå. Døden er en vanskelig ting. Han var fristet til å ta Sin frihet og være Konge over jorden, uten korset. Men hvis Han gjorde det, ville undersåttene Hans ha dødd. Satan ville med glede ha kommet med det forslaget for Ham. Men Han sa: “Vik bak Meg, satan.” Han gjorde det ikke.

¹⁴⁰ Han kom og led og tok den vanskelige, krevende veien. Han tok forfølgelsens vei. Han tok dødens vei.

Er vi i denne formiddagen villige til å gjøre, ta den samme veien som Han tok? Er vi villige til å dø? Er vi villige til å gi overgi oss til Gud, gi slipp på hele verden og tingene for å tjene for Ham? Skjønner?

¹⁴¹ Nå, Han gjorde det ikke. Villig til—til å overgi det til Ham, var satan. Men Han gjorde det ikke. Selv om Jesus ble fristet,

overvant Han for oss. Han—Han holdt ut alle fristelsene for meg og for deg. Skjønner? Han kunne ha tatt det der og da. Men hvorfor tok Han den andre veien? Slik at vi kunne komme, være sammen med Ham. Og hvis Han betalte en slik pris som det, da hvor smålige ville vi være hvis vi ikke tok imot det? Og husk, det er ingenting her uansett.

¹⁴² Hvis du lever hundre år, hva vil du ende opp som? Skrullete, og hukommelsen din borte, helt krokete og gammel og skjelvende. Det er dit du går, og det er slutten på det. Kom nå, overvinn det. Hvordan gjør du det? Ved Ordet. Det Ordet sier, gjør det. Vandre ydmykt. Lev fremfor Jesus.

¹⁴³ Han utholdt alle ting for deg og meg. Han er vårt forbilde på hvordan overvinne vår onde generasjon, slik Han overvant Sin onde generasjon.

¹⁴⁴ Husk, da Han kom til jorden, var det like så mye vantro eller mer, enn det var på noe tidspunkt. Det plagde Ham ikke det minste. Da de kalte Ham en djevel istedenfor Gud, da de kalte Ham alt som kunne bli gjort, plagde det Ham ikke det minste. Han hadde ett mål: "Adlyde Faderen. Holde Ordet." Ordet er Gud. Han hadde én hensikt.

¹⁴⁵ Vi blir noen ganger fristet til å gå tilbake. Mange av dere er fristet til å gå tilbake til denominasjonen, gå tilbake og fortsette, fordi hele verden sier: "Hvilken denominasjon tilhører du? Hvilken menigheten er du tilsluttet?" Vi blir fristet til å gjøre det; alle sammen av oss blir det. Våre søstre blir fristet til å gå tilbake, gå tilbake og bli medlem av noen av resten av menighetene, med noen av Assemblies eller Guds menigheter eller noen av dem; fremdeles være pinsevenn, la håret ditt klippes av og kle deg omtrent akkurat som du vil. Skjønner? Du blir fristet til å gjøre det, gå tilbake og bli populær med denne onde generasjonen som vi lever med.

Når dette er hovedsynden i vår tid. Det er hovedsynden blant folket vårt, verdslighet, som Bibelen sier Laodi- . . . Laodikea Tidsalder var. Hun var verdslig, "Rik, har ikke behov for noe; vet ikke at hun er naken, ussel, elendig og blind." Det er synden i vår tid. Når du hører Guds Ord rope ut imot det, så tar du den andre veien, du blir upopulær i verden. Du blir fristet til å gå tilbake.

¹⁴⁶ Jeg vet. Du sier stadig til meg. Jeg vet du sier: "Hele tiden." Jeg vet du blir lei av at jeg tar frem disse tingene. Jeg blir lei av å se deg gjøre det også, det er riktig, denne synden som jeg prøver å fortelle deg om. Du sier: "Hvorfor gnåler du om det?" Ikke gjør disse ting mer da, ikke fortsett. Jeg prøver å redde livet ditt, ved Ordet. Jeg blir lei også. Så, få dette bare i orden nå. Det er en synd, skulle ikke gjøres. Ja, sir.

¹⁴⁷ Vi skal overvinne disse tingene. Vi regner med å bli fristet av dem, verden. "Elsker dere verden, tingene i verden, er Guds kjærlighet ikke i dere," sa Jesus.

148 Nå skal vi bare avslutte og si dette. Det er en belønning for den som seirer.

149 La meg lese noe her for dere. Slå opp i Biblene deres. La oss gå tilbake til Åpenbaringen, det 3., det 2. kapitlet. Legg merke til her nå, alle disse tingene jeg har snakket om å seire over. Nå, bare se på deg selv og se. Gransk deg selv i det åndelige speilet, se om du har seiret.

150 Nå, det første budskapet; til—til engelen i Efesus, jeg vil at dere skal lytte til hva Han sa. Og Åpenbaringen, det 2. kapitlet, det 7. verset. Dette er til den menighetstiden, da Han fortalte dem alt de hadde gjort, “Forlatt sin første kjærlighet.” 7. verset:

Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene! Til den (personen, ikke menigheten) . . . Den som seirer—seirer ham vil jeg gi å ete av livets tre, som er midt i Guds paradís.

Skjønner? De som seiret i Efesus.

151 Nå, den neste var Smyrna. Nå, til de som seiret i den, lytter vi til dette. Nå, det 11. verset.

Til den—den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene! Den som seirer, skal slett ikke bli rammet av den annen død.

Skjønner? De overvant den.

152 Nå, som, se nå til Pergamon, vi vil finne ut hva den som seiret hadde lagt ferdig for ham i denne. Vi vil lese det 17. verset, til Pergamon menighet.

Den som har øre, . . .

Det, det er individet, ikke hele gruppen. Individet, det er Bruden som kommer ut, ser dere, Menigheten.

La den som har et øre, han høre hva Ånden sier til menighetene! Den som seirer, vil jeg gi å ete av den skjulte manna. Og jeg vil gi ham en hvit stein, og på steinen er det skrevet inn et nytt navn, som ingen kjenner, uten den som får det.

Det er til den som seirer i menighetstiden.

153 Nå, den neste er Tyatira. La oss finne ut hva den som seiret fikk på den tiden. La oss ta det 26. verset.

Og den som seirer og holder fast på mine gjerninger inntil enden, ham vil jeg gi makt over folkeslagene. (Det er riktig.)

Og . . . skal herske over dem med jernstav. Og som pottemakerens kar skal de bli slått i stykker, slik jeg også har fått det overgitt av min Far.

Ser dere, “Med Ham, i Hans Trone.” Kristus skal herske over folkeslagene med jernstav. Og her er Menigheten som seiret,

“Sitter der inne sammen med Ham, for å knuse folkeslagene med en jernstav.”

154 Nå, la oss ta dem til Sardes menighet. Nå det 5. verset av det 3. kapitlet.

Den som seirer, han skal bli kledd i hvite klær, og jeg skal slett ikke stryke navnet hans ut av livets bok. Men jeg skal bekjenne hans navn for min Far og de hellige engler.

Det er til de som seiret i Sardes.

155 Nå, la oss nå ta det 12. verset. Nå, dette er til menigheten av—av Filadelfia i det 12. verset.

Den som seirer, ham vil jeg gjøre til en søyle i min Guds tempel, og han skal aldri mer gå utenfor. Jeg vil skrive mitt navn, min Guds navn på ham, og navnet på min Guds stad, det nye Jerusalem som kommer ned fra himmelen, fra . . . Gud. Og jeg vil skrive mitt nye navn på ham.

156 Se hva den som seiret er lovet. Skjønner?

Nå, nå Laodikea, det er den siste menighetstiden. Det kommer til å bli noen som seirer der. Følg med her. De, husk, hver menighetstid, den som går forut den arver alt som de andre hadde å tilby. Følg med her. Nå, her, det er etter at de hadde mottatt alle disse kreftene, disse nye navnene og alt som var skrevet, at Han lovet, og spise den skjulte manna, og hele veien ned. Følg med på denne siste menighetstiden, Åpenbaringen 3:21.

Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg i min trone, (amen), slik jeg også seirer, og satt meg med min Far i Hans trone.

Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene!

157 Det er en belønning for de som seirer. Press på, lilje. Hvis det er i deg, legg til side mudderet og alt annet og press mot toppen. Ja, sir. “Å sitte med Meg på Min trone.”

158 Dere vet en gang, moren til Jakob og Johannes . . . Vi får ikke tid til å lese det. Moren til Jakob og Johannes kom og spurte om denne plassen. Vet dere det? Husker det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] “Herre, la sønnen min sitte på den ene siden, og den andre sønnen min sitte på den andre.” Det er en mors ønske for sin sønn.

Men følg med. Men, “Den plassen,” sa Jesus, “var forutbestemt.” Denne stillingen eksisterte ikke på den tiden. Hvorfor? Legg merke til. “Det vil bli gitt til dem det er ment for.” Hva? Den som skal sitte på den høyre siden, og den andre nærmest Ham, var likevel en som hadde seiret. Skjønner? Det var fremdeles . . . Han sa: “Jeg—jeg gir ikke dette. Jeg kan ikke gi

dette, men det vil bli gitt etter at prøvelsen kommer.” Amen. Skjønner? “Jeg kan ikke gi dette. Men etter at prøvelsene kommer, vil de sitte på den høyre siden og på den venstre. Det er en forutbestemt sæd som venter der ute på det. Det vil bli gitt til dem som det er lovet til. Det vil bli gitt der, men testen har ikke kommet ennå; slik at, han ikke har seiret ennå.” Skjønner?

¹⁵⁹ Personen som skulle ta denne plassen på den ene siden, og en annen til å ta den på den andre siden ved siden av Ham i Riket, det var ikke gitt ennå, ser dere, hadde ikke seiret. Testen hadde ikke inntruffet ennå. “Det vil inntreffe i framtiden.”

“Dersom vi lider for Kristus og Hans Ord, vil vi herske med Ham, for Han er Ordet.” Husk, “Dersom vi lider for Ham og Hans Ord, vil vi herske med Ham i Hans Ord.”

¹⁶⁰ Legg merke til. Han, vårt forbilde, seiret og steg deretter opp, etter at Han beseiret døden, helvete, sykdom, grav. Alt, beseiret Han. “Deretter steg Han opp og bortførte fanger, ga gaver til menneskene.” Det var Det gamle testamente, med de hellige fra Det gamle testamente som hadde seiret. De så etter en slik Person, og de døde før Det kom dit. Men da denne Personen kom, “Hindret det ikke de som var sovnet inn.” Amen. Kan ikke tape, på noen måte. Leve eller dø, hvilken forskjell spiller det? “Vil ikke hindre.” Skjønner? De så etter det.

¹⁶¹ Selv Job der tilbake, han ventet på det. Han sa: “Jeg vet min Gjenløser lever, og i de siste dager vil Han stå på jorden.” Det var en rettferdig mann, en fullkommen mann. Han ofret offer. Han hadde gjort alt Gud hadde sagt at han skulle gjøre. Han gjorde det med ærbødighet og respekt. Han var en profet. Og så kom satan for å friste ham. (Akkurat som han kommer for å friste deg.) Hva gjorde han? Han holdt seg stående der.

Hans kone kom til og med ut, sa: “Hvorfor forbanner du ikke Gud og dør? Du ser så elendig ut der du sitter.”

¹⁶² Han sa: “Du snakker som en uforstandig kvinne.” Nå, han sa aldri at hun var uforstandig, men hun snakket som en. Skjønner? Sa: “Du snakker som en uforstandig kvinne.” Sa: “Herren ga og Herren tok bort; velsignet være Herrens Navn.” Han seiret.

¹⁶³ Han overvant hva naboene hadde å si. Han overvant hva alle menighets-medlemmene, Bildad og alle dem hadde å si. Han overvant biskopen og hva han hadde å si. Han overvant kardinalen og hva han hadde å si. Han overvant denominasjonen, hva de hadde å si. Og han holdt seg til Ordets rettferdiggjørelse. Amen. Skjønt, det kostet ham alt han hadde, selv barna sine. Han skrapte byllene med et potteskår da han var i dette, og likevel overvant han. Og da den store fristelsens tid endelig var fullendt, så rullet skyene tilbake.

¹⁶⁴ Han så på enhver logisk ting. Han sa: “Det er håp i et tre hvis det dør; det lever igjen. Og et frø som faller i jorden, råtner det

bort; lever det igjen. Men en mann som legger seg ned og oppgir ånden; han går til grunne. Og barna hans kommer, sønnene hans, for å ære og for å sørge over ham; han merket det ikke. Han står ikke opp noe mer. Åh, der er han. Hva er i veien? Jeg er et frø også. Jeg er noe, det er et frø, og jeg vil gå i jorden. Jeg kan ikke stå opp noe mer. Jeg vil ligge der. Åh, skjul meg i graven, bevar meg på skjulestedet inntil Din vrede er gått over. Fastsett en tid for meg og døm meg. Slik klippene tæres bort, vannet tærer bort steinen.” Åh, han fortsatte videre og sa alle disse tingene. Han kunne se alle forbildene der ute, hva det var. Åh, han kunne ganske enkelt ikke se det.

¹⁶⁵ Og, søster Rodgers, husker du da jeg forkynte det i Bustys begravelse. Skjønner?

¹⁶⁶ Hvordan, at, “Han tærer bort steinen,” hvordan disse tingene. “Åh, O Du, skjul meg i graven og bevar meg på skjulestedet.” Han fortsatte å presse på. Han sa: “Jeg skulle ønske jeg visste. Jeg skulle ønske jeg visste hvor jeg kunne gå, til en Mann som kunne legge Sine hender på meg, en syndig mann, og en hellig Gud, og snakke til Ham for meg.” Åh, du! “Han er Der. Jeg vet at Han er Der. Der er Noen Der som kan gjøre det. Det er Noen et eller annet sted. Hvor kan jeg finne den Personen? Hvor kan jeg finne? Jeg vil banke på døren Hans og snakke til Ham. Hvis Noen bare kunne legge Sin hånd på meg og på Gud, og—og slå en bro over veien for meg, snakke! Hvis jeg bare kunne finne den Personen! Åh, hvor er Han hen?”

¹⁶⁷ Han hadde lett gjennom menigheten sin. Han hadde lett gjennom organisasjonen sin. Han kunne ikke finne en slik Person.

¹⁶⁸ Og så med ett rullet skyene tilbake, og han så den Personen komme. Åh! Hans gamle hjerte banket av glede. Så skjedde det noe. “Jeg vet at min Gjænløser lever. Det er en slik Person.” Amen. Det er fremdeles en slik Person. “Jeg vet at min Gjænløser lever. Og selv etter at hudormene har ødelagt dette legemet, skal jeg likevel i mitt kjød skue Gud, Han som jeg skal se selv. Han vil stå på jorden i de siste dager.”

¹⁶⁹ På Påskemorgen, da Han stod opp der ute, og Jobs kropp ikke var mer enn en skjefull med aske, ventet han. Han var den utvalgte Gruppen. Han stod opp fra graven og gikk inn i byen, med Abraham, Isak, Jakob, Job. Åh, du! Amen. For de ventet på en slik Person.

¹⁷⁰ “Og til de Som venter på Kristus den andre gangen,” som kan overvinne tingene i verden ved Hans nåde, til å komme inn i Ham og lukke øynene dine for alt annet utenom Ham og Hans Ord, “Han vil komme til syne den andre gangen i Herligheten.”

“For Guds trompet skal lyde, de døde i Kristus skal oppstå; de som er i live og er tilbake skal bli forvandlet i ett nu, på et øyeblikk, bli rykket opp sammen, for å møte Ham i luften.”

¹⁷¹ Om jeg er en skjefull med aske eller om jeg lever når Han kommer, det spiller ingen rolle for meg. Amen. Spiller ingen rolle, fordi jeg har grepet visjonen. Sløret rullet tilbake og jeg ser Ham. En som kunne stå og legge Sin hånd på meg, en syndig mann, og på en hellig Gud. Og Han er min forsoning. Han er Ordet som jeg står for. "I begynnelsen var Ordet." Han er det Ordet, og Han representerer meg, Der. Amen. Og jeg vil rope det, så lenge jeg har pust: "Han er min Oppstandelse og mitt Liv." Og alle andre grunner er synkende sand. Alle andre grunner er synkende sand.

¹⁷² Slik Han fikk tak i dem som ventet på det, slik vil Han komme til enhver Nytestamentlige troende som har overvunnet enhver denominell kritiker, som har overvunnet alle de alminnelige syndene i denne tiden, i denne tidsalderen som vi lever i nå, slik Han gjorde i alle de andre menighetstidene, de som overvant i den menighetstiden. De som overvant hva? "Jeg er rik. Jeg har ikke behov for noe. Jeg har . . . Åh, jeg er alt *dette* og alt *dette*. Og jeg er Bruden. Jeg er *dette*. Jeg har ikke behov for noe.' Og vet ikke at du er naken, blind."

¹⁷³ Ser dere den forførende tidsalderen som jeg sa? Det er ikke som dem som fikk hodene sine hogd av der tilbake, for å få den hvite steinen; ikke de som led martyrdøden og brent på påler og slikt som det; som vant kronen. Men det er denne forførende tidsalderen nå, som tror at de er alt. "Vel, jeg er et menighetsmedlem. Jeg er en god mann. Jeg er en god kvinne. Jeg gjør *dette*. Jeg trenger ikke gjøre *Dette*."

¹⁷⁴ "Men den som seirer," den som seirer over alle de verdslige tingene i denne tidsalderen, hva vil de gjøre? Alle som vil sitte med Ham i Hans trone; vil gå i Bortrykkelsen når Han kommer. Åh, du! Hva har jeg å bekymre meg for, da? Hva skulle vi bry oss om hva verden sier? Hva skulle vi bry oss om hva noen andre sier? Den store Hellige Ånd er iblant oss. Hans Ildstøtte leder oss og guider oss. Hans Ord er stadfestet fremfor oss. Hans kjærlighet er i vårt hjerte. Verden er i bakgrunnen. Vi har gått over fra døden til Livet. Verden syns at du er sprø.

Men må Jesus bære dette korset alene?
 Og hele verden gå fri?
 Det er et kors for hver og en,
 Og det er et kors for meg.

¹⁷⁵ Tretti-tre år på misjonsmarken, og dette hellige korset vil jeg bære inntil døden skal sette meg fri.

¹⁷⁶ La mine brødre forkaste meg, si hva enn de vil som forkaster meg. Men på *dette* Ordet står jeg, og Dette alene.

Dette hellige korset vil jeg bære
 Inntil døden skal sette meg fri,
 Og så gå Hjem i Bortrykkelsen, en krone å
 bære.

177 Det er det vi alle ønsker. Er det ikke? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Det er det vi ønsker. Det er vårt—det er vårt håp og bønn. Ingen andre tanker har vi, uten den ene på Jesus Kristus. Og på Hans rettferdighet står vi alene, og Hans rettferdighet i Hans Ord. "Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss." Og Ordet stadfester fremdeles Seg Selv.

178 Overvinne hvordan? Ved å ta Ordet, løftet i ydmykhet, vandre ydmykt.

Dette hellige korset vil jeg bære.
Inntil døden skal sette meg fri,
Så gå Hjem, en krone å bære.

179 For, "Når den Trompeten lyder!" Du kan begrave meg i havet, men Trompeten vil vekke meg. Riktig. Jeg reiser Hjem en dag. Amen. Inntil da vil jeg kjempe videre, amen, og bære dette korset; og feste blikket ikke på mennesker, men på Golgata der ute, for Han var mitt forbilde. Han viste hvordan gjøre det. Og Hans forbilde, vi vil med glede følge det dag for dag.

Jeg følger Jesus hvert skritt på veien.
Jeg følger Jesus hvert skritt på veien.

180 Liker dere ikke den? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Åh, hvor jeg tenker, følger Ham, dag for dag, hvert skritt på veien.

La oss be.

181 Herre Jesus, en time og femten minutter nå, har jeg stått her og prøvd å ta Ditt Ord og forklare for folket hvordan å seire. Du fortalte oss hvordan det skulle gjøres. Du fortalte oss ikke bare, men Du viste hvordan det skulle gjøres. Du ledet oss. Du viste oss hvordan gjøre det: ta imot Ordet inni oss og sørge for å holde fast på det Ordet: "Det er skrevet," i enhver fristelse; men være ydmyk, vandre ydmykt. Da har vi seiret gjennom Deg, gjennom Din kraft som allerede har beseiret fienden vår. Og det eneste vi trenger å gjøre er—er bare å vandre ydmykt med tro, og tro Det, og vårt identifikasjons-kort i Den Hellige Ånd og satan er nødt til å flytte seg.

182 Det ligger lommetørklær her. De representerer syke mennesker. De er trengende, Herre. Og de leser i dette ufeilbarlige Ordet at de tok lommetørklær og forklær fra kroppen til Paulus. De ble lagt på de syke menneskene. Onde ånder gikk ut av dem og store mirakler skjedde. Nå, Du er den samme Herre Jesus i dag.

183 Paulus forkynte dette Ordet og skrev dette Ordet, det samme Ordet som vi prøver å følge. Fordi, han tok Det gamle testamente og tok det til mønster, og viste at det var et bilde, at hele Det gamle testamente var et fullkomment bilde på det Nye. Å Herre, må vi følge det forbildet.

184 Vi ser vår Herre, hva Han gjorde. Og vi innser at de Gammeltestamentlige troende, denne formiddagen, vi finner ut

at de reiste. Da Jesus stod opp, reiste de sammen med Ham. Og, Herre, vi tror at vi vil reise når Han blåser i Trompeten. Vi tror det, at Bruden vil gå frem på den Dagen og vil forenes med Dens hebreer-gruppe, og sammen, vil det bli et Bryllupsmåltid i Herligheten. De venter.

Vi ber nå Din barmhjertighet og nåde over oss. Overvinnere, Herre, overvinnere, lengter vi etter å være. Overvinn oss. Herre Jesus, Du overvant verden. Nå ber jeg om at Du må la enhver person her denne formiddagen, "Legge til side enhver synd, legge til side byrdene som så lett henger ved oss, slik at vi med tålmodighet kan løpe det løpet som er lagt foran oss."

¹⁸⁵ Paulus talte dette, vår Himmelske Får, over der i Hebreerbrevet at, "Vi skulle legge til side enhver byrde," det 12. kapitlet, som han talte dette, etter at han allerede hadde vist ved forbilde der tilbake: de som fortsatte videre; de som ikke fortsatte videre; de som fulgte lunkent etter; de som fulgte etter i frontlinjen; de som sakket akterut. Alle, Han viste forbildene. Deretter snudde han og sa: "La oss legge til side enhver byrde, enhver bitte liten ting som henger ved oss, slik at vi med tålmodighet kan løpe løpet som er lagt foran oss; med blikket på Ham, vår Tros opphavsmann og fullender, Han som ga oss forbildet." Vi gjør det denne formiddagen, Får.

¹⁸⁶ Nå, med våre hoder bøyd, sjekk nå virkelig nøye, virkelig, virkelig nøye. Og vær så dypt oppriktig. Det—det kreves bare. . . Det er alt som kreves: din sjekk og din oppriktighet. Vær virkelig grundig mens du sjekker nå. "Gransk meg, Herre. Prøv meg. Er det noe ondt i meg? Hvis det er, Herre, la meg legge det ned, akkurat her nå. Dette stedet der jeg kneler, er Ditt alter. Jeg legger det ned akkurat her nå, setter foten min på det. Når jeg går bort, kommer det til å ligge der. Kraften i Ditt Blod vil fortære det. Jeg ønsker å være en som seirer. Jeg har noe som plager meg, Herre. Jeg ønsker å seire, denne formiddagen. Jeg kan, ved Deg. Jeg er blitt fortalt det ved Ditt Ord. Jeg legger det ned nå, Herre, og jeg setter foten min på det. Når jeg går ut av denne bygningen denne formiddagen, går, vet jeg at det er lagt i karet med Guds blekemiddel. Det vil aldri bli husket noe mer. Jeg vil nå bekjenne det og be om nåde."

¹⁸⁷ Med våre hoder bøyd, våre øyne lukket; våre hjerter tenkende, det er døren til sjelen nå. Er det noe som du ønsker å legge til side denne formiddagen, noe som du ønsker å overvinne? Og du har prøvd det så hardt, men denne formiddagen skal du bare slutte å prøve. Du skal bare ta imot det Han gjorde. Jeg vil bare at du skal løfte hånden din, si: "Herre, jeg ønsker å overvinne. En bestemt ting plager meg."

¹⁸⁸ Herre Jesus, Du ser de hendene. Nå, som Din tjener, som står mellom de levende og døde, fordømmer jeg alt som plager disse menneskene og meg selv. Og jeg ber om det i Jesu Kristi Navn, vi

kan la det ligge her på Guds alter og gå bort denne formiddagen, frie, som overvinnere.

¹⁸⁹ Hvis våre søstre ikke har fått nåden før, må den bli gitt nå, Herre. Hvis våre brødre ikke har fått nåden, må den bli gitt nå. Og må, i ydmykhet, mor med sine barn, istedenfor å være arrogant. Hun vet hun sitter. . . Hun er en predikant for de små barna. Livet hennes er et forbilde. Pappa er et forbilde for mor, for han er husets herre. Moren har prøvd å sjefe ham rundt; hun vil aldri gjøre det noe mer. Hvis han har brukt henne som en dørmatte, vil det aldri skje igjen. Hun er en medhjelper. Gi det, Herre. Må alle disse tingene som hindrer oss, Herre, bli tatt bort.

¹⁹⁰ Vi—vi innvirer oss selv, Far, for den perioden av livet vi har foran oss, og vet dette at vi må komme til slutten på det, og det snart. Så, denne formiddagen bruker vi denne anledningen etter dette Budskapet. Vi bruker anledningen Herre, til å komme, fordi vi har blitt bedt om å komme. “Kast dine bekymringer på Ham, for Han bryr Seg om deg.” Jeg vet at Du bryr Deg, Herre. Du brydde Deg nok til å dø for oss. Og vi kan så visst bry oss nok til å komme å ta imot det Du døde for.

¹⁹¹ Helliggjør oss, Herre. Fyll oss på ny med Den Hellige Ånd. Må Den Hellige Ånd bare herske i våre hjerter suverent, slik at vi kan vandre og glemme tingene som er i fortiden, skitten og mudderet som vi en gang levde i. Vi vil jage mot det høye kallets mål, slik at Lysene våre kan skinne i vennlighet og ydmykhet, slik at enhver forbipasserende kan si: “Det er en kristen som bor der på den åsen. Den personen, den kvinnen, den mannen, er en virkelig innviet Guds blomst. De er så vennlige og så snille, alltid kjærlige og vennlige og forståelsesfulle.” Gi det, Far. La oss være salte slik at jorden kan tørste; gi det, Far; og overvinne tingene i verden og bekymringene i dette livet. I Jesu Kristi Navn. Amen.

Jeg kan . . .

La oss nå bare løfte vår hånd.

. . . Frelser . . .

Kaller hva? “Kom opp, ut av det mudderet.” Et høyere Liv; Noe er i deg, trekker deg den retningen. Hva er det? Det er Ham. Nede i mudderet, små blomster; du har Liv der inne som driver deg. Det er det som kaller deg: “Kom opp, ut av det mudderet.”

Følg, følg . . .

¹⁹² Nå, mener du det? Nå, lukk øynene dine.

Der Han leder meg vil jeg føl- . . .

Overgi deg nå. Men det, nå.

Der Han leder meg vil jeg følge,

Der Han leder meg vil jeg følge,

Jeg vil gå med Ham, med Ham, hele veien.

Der Han leder meg . . .

Helt mykt nå. Husk, legg deg selv der.

Han leder . . .

“Jeg vil legge det her, Herre. Jeg vil følge Deg fra nå av. Jeg tar imot Det. Jeg tror Det.”

Der Han leder . . .

Husk, livet ditt vil vitne høyere enn munnen din. Det du lever vil bevise for folk mer enn det du sier.

Gå med Ham, med Ham, (vei, hvor?) hele veien.

[Broder Branham begynner å nynne *Der Han leder meg*—Red.]

¹⁹³ Bare innvie deg selv, dypt, oppriktig, hele ditt hjerte. Hva om dette var den siste gangen du noen gang fikk mulighet til å be? Det kan være det. Jeg håper ikke det. Det kan være det. Så, vær sikker nå, virkelig sikker, virkelig sikker. Husk, døren vil stenges en dag, da er alt over. “Be, du skal få.”

[Broder Branham begynner å nynne *Der Han leder meg*—Red.]

¹⁹⁴ Bare tenk på all herligheten Han har tilbudt deg, alt som Han har gjort. “Jeg tror, Herre. Jeg tror. Jeg tror at Du er min seierherre. Jeg bare vandrer med Deg, Herre. Jeg ønsker å holde meg nær til Deg, slik at der Du er, der vil jeg være.”

¹⁹⁵ Og husk, Du fortalte oss, Far, at: “Vi for evig skulle være sammen med Herren, når vi blir rykket opp.” Vi fikk bare et—et glimt av Ham nå, siden Han vandrer med oss nå. Men da vil vi . . . Hvilken stor ting det er, bare å vite at Han er i vår—vår midte! Hva vil det bli når vi skal være sammen med Ham for evig? Vi elsker så alle våre aktiviteter: vi kan gå ut å ta en ridetur; vi kan gå ut å handle; vi kan gå på jakt, fiske eller hva enn vi kan gjøre i fornøyelser. Men, åh, når menigheten åpner opp, ser dere, vil vi møte vår Herre. Det er det største av alle ting. Så, tenk, Han lovet oss. “Og for evig være sammen med Herren. Sitte sammen med Ham i Hans trone og være med Ham for evig.” Å Gud, vi ydmykt, med—med bøyde hoder tar vi imot det, Herre, i Jesu Kristi Navn.

¹⁹⁶ Føler du at du bare kan forlate nå, alt sammen, enhver byrde? Du kan bare gå over, over den nå? Hvis du gjør det, løft opp din hånd, si: “Ved Guds nåde legger jeg denne prøvelsen ned. Jeg vil ikke kjempe med den noe mer. Jeg kommer bare til å ta tak i Hans hånd, begynne å gå videre.”

“Jeg har kjempet, broder Branham. Jeg har prøvd å slutte å røyke. Jeg—jeg har prøvd å la håret mitt vokse ut. Jeg har prøvd å gjøre *dette*. Jeg gjorde . . . Jeg har prøvd så hardt broder Branham. Jeg klarer det rett og slett ikke.”

Ikke prøv det noe mer. Bare ta tak i Hans hånd og si: “Far, må Du putte hånden din i min.” Skjønner? “Jeg kommer bare til å gi Deg min hånd. Jeg kommer til å vandre videre, Herre, med

blikket festet på Deg.” Det vil skje. Det vil kle deg som en virkelig kristen. Du vil bli en virkelig kristen.

¹⁹⁷ Inntil jeg ser dere i kveld, Gud elsker dere og være med dere. Dere er mine barn i Evangeliet. Dere er de frikjøpte.

Nå gir jeg pastoren deres tilbake til dere for å avslutte, broder Orman Neville.

HVORDAN KAN JEG SEIRE? NOR63-0825M
(How Can I Overcome?)

Dette Budskapet av broder William Marrion Branham, som opprinnelig ble talt på engelsk søndag morgen den 25. august 1963 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd-opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org